

AFGØRELSE
(varmeforsyning)

energi
KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15
1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA Energi E2 (nu Dong Energy) over
AFGØRELSE FRA Helsingør Kommune af 11. november 2002
OM Godkendelse af projektforslag for etablering af flisfyret
varmecentral i Helsingør.
(Genoptagelse af Energiklagenævnets sag j.nr. 21-90)

27. marts 2007
J.nr.: 21-464
Eksp.nr.: 29258
ASC-EKN

NÆVNETS Nævnensformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN- Fhv. direktør, cand.polyt. H.C. Mortensen
SÆTNING Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen
I SAGEN

NÆVNETS Helsingør Kommunes afgørelse af 11. november 2002 om
AFGØRELSE godkendelse af projektforslag for etablering af flisfyret
varmecentral stadfæstes

Sagen blev oprindeligt indbragt for Energiklagenævnet ved brev af 17. december 2002 fra Helsingør Kommune, der videresendte en klage fra Energi E2 A/S over kommunens godkendelse af et projektforslag fra Helsingør Fjernvarmeforsyning om etablering af en flisfyret varmecentral.

Ved afgørelse af 14. december 2004 (j.nr. 21-90) stadfæstede Energiklagenævnet Helsingør Kommunes afgørelse. Nævnet lagde ved afgørelsen til grund, at Energiministeriets skrivelse af 13. september 1990 om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeverker m.v. (den generelle forudsætningskrivelse) ikke var bindende for Helsingør Kommune.

I flere genoptagne sager har nævnet siden ændret sin hidtidige praksis og truffet afgørelse om, at den generelle forudsætningskrivelse er bindende for kommunerne.

Ved afgørelse af 9. februar 2006 genoptog Energiklagenævnet behandlingen af sagen. I afgørelsen anføres det bl.a.:

”...

Nævnet finder det derfor fornødent at genoptage sagen afgjort af nævnet den 14. december 2004, således at nævnet kan overveje, og i givet fald hvilken betydning nævnets ændrede praksis vedrørende den generelle forudsætningskrivelse bør få for udfaldet af sagen.

Nævnet har fundet, at nævnet i den fornyede realitetsbehandling af sagen ikke er udelukket fra at høre HNG I/S, selvom selskabet ikke var part i sag 21-90.

...”

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Afgørelsen om genoptagelse af sagen er truffet på baggrund af

dels nævnets egne overvejelser om, hvilken betydning nævnets ændrede praksis vedrørende den generelle forudsætningskrivelse bør få for udfaldet af sagen,

dels en anmodning om genoptagelse ved brev af 27. januar 2006 fra advokat Christian Sinding på vegne af Energi E2 A/S, der støttede anmodningen på nævnets ændrede praksis vedrørende den generelle forudsætningskrivelse, samt

dels en anmodning om genoptagelse ved brev af 5. januar 2006 fra advokat Carsten Cronwald på vegne af HNG I/S.

Det fremgår, at HNG I/S har anmodet sagen genoptaget med henblik på, at Helsingør Kommunes godkendelse af projektforslaget for etablering af flisfyret varmecentral ved Helsingør Fjernvarmeforsyning tilsidesættes som ugyldig, og subsidiært at sagen hjemvises til fornyet behandling i Helsingør Kommune.

Den påklagede afgørelse

Fra Helsingør Kommunes afgørelse af 11. november 2002 stilet til Energi E2 A/S citeres:

”Godkendelse af projektforslag for etablering af flisfyret varmecentral

Helsingør Kommune, Teknik og Forsyningsudvalget har på møde den 07.11.2002 godkendt ”Projektforslag for etablering af flisfyret varmecentral”.

Denne godkendelse meddeles jfr. bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000, § 13.

Side 2 af 67

Jfr. § 14 skal det samtidigt meddeles at denne afgørelse kan påklages til Energiklagenævnet.

Klagefristen er 4 uger fra den dag De har modtaget denne meddelelse.

En evt. klage skal indsendes til Helsingør Kommune, der herefter videreformidler den til Energiklagenævnet.

Forinden godkendelsen har der været foretaget en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektforslaget, hvor konklusionen er at projektets gennemførelse vil være attraktiv både for lokalsamfundet og det øvrige samfund.

Det lægges ligeledes til grund, at den reelle kraftvarmedækningsprocent vil være nogenlunde uforandret fremover, primært p.g.a. de store udbygning af fjernvarmenettet der er foretaget de senere år. Denne udvikling bliver der ved flisanlæggets etablering skabt grundlag for yderligere at forstærke de kommende år.”

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 3 af 67

Af det godkendte projektforslag af 8. maj 2002 fremgår bl.a. følgende:

”[...]

1 Indledning

1.1 Grundlag

Fjernvarmebehovet i Helsingør by dækkes i dag med varme leveret dels fra det affaldsbaserede kraftvarmeværk Nordforbrænding (NF) i Hørsholm, dels fra det naturgasbaserede Helsingør Kraftvarmeværk (HØK) ved Rørtang og dels fra egne kedelanlæg, der er baseret på naturgas og olie. Varmeleverancen fra NF og HØK leveres igennem Energi E2 A/S (E2) og dækker ca. 95 % af det nuværende fjernvarmebehov i Helsingør byområde.

I 1993 blev HØK og transmissionsledningen til værket i Hørsholm etableret af E2.

Ved dimensionering af HØK indgik værket i følgende prioritering:

1. Affaldskraftvarme/NF
2. Biogaskedelvarme/egen central
3. N-gas kraftvarme/HØK
4. Olie-/N-gaskedelvarme/egen central

Apropos biogasanlægget - dette anlæg blev etableret i 1991. I perioden 1991 - 1993 leveredes biogas til egne kedler og fra 1993

blev biogassen leveret til HØK. Tekniske årsager har imidlertid medført, at anlægget blev taget ud af drift allerede i 1996.

HØK blev dimensioneret til at nå op på en varmeleverance til Helsingør på i alt 460.000 GJ » 128.000 MWh ved forsyningsområdet fulde udbygning. På grund af den uventede nedlukning af biogasanlægget og især på grund af en kraftig udvidelse af forsyningsområdet, er HØK i dag oppe på en "merproduktion" af varme til Helsingør på ca. 31.000 MWh.

Denne "merproduktion" ønsker Helsingør Fjernvarmeforsyning henlagt til eget kedelanlæg baseret på flis og etableret, som beskrevet i nærværende rapport.

Helsingør Fjernvarmeforsyning disponerer over en nabobygning til centralen på H.P. Christensens Vej. Denne bygning husede det nu nedlagte forbrændingsanlæg og er særdeles velegnet til installation af en flisfyret kedel på ca. 5 MW. Som nærværende projektforslag viser, vil en varmeproduktion på dette anlæg frem for køb af en "merproduktion" fra HØK kunne medføre en væsentlig driftsbesparelse for varmeforsyningen og dermed for brugerne.

[...]

2 Forhold til varmeplan, lokalplan og anden lovgivning

2.1 Varmeplan

Helsingør Kommune har i august 1993 revideret varmeplanlægningen ved udarbejdelse af "Projektforslag for tilslutning til kollektiv varmeforsyning i Helsingør Kommune". I dette projektforslag er desuden foretaget en opdatering af varmeplangrundlaget og en revision af afgrænsningen mellem de kollektive varmeforsyningsområder og det såkaldte "Landdistrikt". I perioden efter 1993 er områdeafgrænsningen ligeledes blevet justeret i takt med kommunens endelige udarbejdelse af lokalplaner og hertil hørende projektforslag for varmeforsyning.

I nævnte projektforslag af 1993 er kommunens målsætning, at fjernvarmeforsyningens varmebehov skal dækkes med op til 90 % kraftvarme baseret på naturgas og biogas.

Siden 1993 er fjernvarmeforsyningens behov steget væsentligt mere end oprindelig forventet, og samtidig hermed er produktionen af biogas som tidligere nævnt uventet blevet indstillet i 1996.

Med baggrund i den relativt store tilvækst i fjernvarmebehovet og samtidig set i lyset af, at produktion af biogasbrændsel uven-

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 4 af 67

tet måtte indstilles, ønsker varmforsyningen, at den fremtidige produktion og køb af varme tilrettelægges efter følgende prioritering:

1. Affaldsvarme

Varme leveres fra NF gennem E2 i omfang som hidtil.

2. Fliskedelvarme

Varme procedures på varmforsyningens eget flisfyrede kedelanlæg i omfang, som beskrevet i nærværende projektforslag.

3. Naturgaskraftvarme.

Varme leveres fra HØK gennem E2 i omfang svarende til den varmemængde, der oprindeligt indgik i grundlaget for HØK's dimensionering i 1993. Jævnfør den oprindelige kontrakt er HØK dimensioneret efter at skulle kunne levere ca. 460.000 GJ pr. år.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 5 af 67

4. N-gas/oliekedelvarme

Varme produceres på egne naturgas- henholdsvis oliefyrede kedelanlæg i nødvendigt omfang for at tilgodese spids- og reserve-lastvarmebehovet.

Varmeforsyningen opnår hermed en højere grad af frihed til at agere mere hensigtsmæssigt indenfor givne rammer med henblik på køb af varme og brændsel.

Der opnås mulighed for udnyttelse af lokale ressourcer til gavn for aktiviteten i lokalsamfundet med samtidig mulighed for lavere varmeomkostninger til gavn for forbrugerne.

[...]

7 Samfundsmæssige forhold

De samfundsmæssige forhold analyseres i følgende punkter:

- Energimæssige konsekvenser
- Miljømæssige konsekvenser
- Samfundsøkonomiske konsekvenser

I den her beskrevne analyse sammenholdes projektforslaget med en reference, hvori det forudsættes, at varmeproduktionen fortsat sker på eksisterende anlæg dvs. leverance fra E2 og produktion på egne kedler.

Beregningsgrundlaget tager udgangspunkt i projektforslaget, og forudsætningerne er i øvrigt kort beskrevet i bilag 3.

7.1 Energimæssige konsekvenser

Ved opgørelse af de energimæssige konsekvenser beregnes energiforbruget ved henholdsvis referencen og den alternative løsning med det flisfyrede kedelanlæg over en 20-årig periode.

Ved referencesituationen sker en medproduktion af el. Denne medproduktion omregnes i den alternative løsning svarende til el-produktion på et centralt kraftværk.

I det følgende skema er de energimæssige forhold sammenstillet.

I bilag 1 og 2 er beregningerne vist detaljeret.

Situation	Lokale anlæg	Centralt kraftværk	Netto MWh
Reference	27.588	÷ 24.075	3.512
Alternativ	25.664	÷ 20.497	5.167
Difference	÷ 1.923	3.578	1.655

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 6 af 67

Skema 7.1.1 Energimæssige forhold for perioden 2003 - 2022

Som det fremgår af ovenstående skema, indebærer den alternative løsning et mindre merforbrug af brændsel. Dette skyldes den antagelse, at en mindre elproduktion flyttes fra HØK til et centralt kraftværk uden samproduktion og dermed en lavere virkningsgrad.

7.2 Miljømæssige konsekvenser

Ovenstående beregning af de energimæssige konsekvenser leder til beregning af de miljømæssige konsekvenser.

Situation	Lokale anlæg	Centralt kraftværk	Netto MWh
Reference	1.516.556	÷ 1.704.013	÷ 187.456
Emission CO ₂ Alt 1	<u>1.244.735</u>	<u>÷ 1.450.068</u>	<u>÷ 205.333</u>
Difference	÷ 271.821	253.944	÷ 17.877
Reference	4.855	÷ 2.360	2.495
Emission NO _x Alt 1	<u>4.412</u>	<u>÷ 2.006</u>	<u>2.406</u>
Difference	÷ 443	354	÷ 89
Reference	29	÷ 1.135	÷ 1.105
Emission SO ₂ Alt 1	<u>286</u>	<u>÷ 64</u>	<u>÷ 678</u>
Difference	256	171	427

ence			
------	--	--	--

Skema 7.2.1 Miljømæssige forhold

Den miljømæssige betragtning viser, at CO₂-emissionen reduceres med ca. 18.000 tons over den 20-årige betragtningsperiode, og NO_x-emissionen reduceres med ca. 90 tons over perioden, medens SO₂-emissionen forøges med de 425 tons.

Beregningen er udført på grundlag af central fastsatte emissionsværdier til brug for varmeplanlægning. Der tages således ikke hensyn til, at det konkrete anlæg udføres med røgvasker. Den fortrængte elproduktion henregnes jævnt for Energistyrelsens regler herom til produktion på et centralt kraftværk. Emissionen er således ikke alene relateret til lokalområdet.

27. marts 2007
J.nr.: 21-464
Eksp.nr.: 29258
ASC-EKN

7.3 Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ved beregning af de samfundsøkonomiske konsekvenser betragtes forholdene ved henholdsvis projektforslaget og referencen set fra samfundets side.

Side 7 af 67

Projektforslagets og referencens samlede omkostninger år for år er beregnet for en 20-årig periode.

Udgifterne tilbagediskonteres ved en diskonteringsfaktor på 6 %, og nuværdien for henholdsvis projektforslaget og referencen beregnes.

I den samfundsøkonomiske betragtning indgår de omkostninger, som er anført i afsnit 6.

Forudsætningerne om brændselspriser er ifølge Energistyrelsen.

I referencesituationer indregnes den el, der medproduceres på HØK. I projektforslaget - den alternative løsning med fliskedel - medregnes ligeledes den respektive el-mængde, men i dette tilfælde forudsættes produktionen at ske på et centralt kraftværk. Disse forudsætninger svarer til Energistyrelsens vejledning.

Samfundsøkonomi, nuværdi over 20 år	
Reference	÷ 76 mio. kr.
Alternativ	÷ 100 mio. kr.
Difference - merudgift for samfundet mio. kr.	÷ 24

Skema 7.3.1

Beregningen er vist detaljeret i bilag 1 og 2.

Betragtningen viser, at projektforslaget medfører en øget omkostning for samfundet. Resultatet af denne betragtning skal ses i lyset af de forudsætninger, der lægges til grund for denne beregningsmetode. Disse forudsætninger blev vedtaget af centralt styrende myndigheder for en del år siden og har det overordnede mål at udbygge kraftvarmedækningen og derved opnå størst mulig samproduktion af varme og el.

[...]

9 Virksomhedsøkonomiske konsekvenser

I bilag 2 er foretaget en analyse af de virksomhedsøkonomiske konsekvenser for Helsingør Fjernvarmeforsyning ved gennemførelse af projektforslaget.

Analysen omfatter følgende punkter:

- Besparelse i de årlige omkostninger til køb og produktion af varme ab værk.
- Besparelse pr. enhed.
- Gennemsnitsbesparelse pr. enhed.

Som grundlag for overslagsberegning af den marginale årlige omkostning til køb og produktion af varme er udarbejdet et driftsbudget, der strækker sig over den 20-årige betragtningsperiode.

Beregningerne gennemføres dels som grundberegning, der baseres på de i projektforslaget beskrevne forudsætninger, og dels som en følsomhedsbetragtning baseret på ændrede forudsætninger for at vurdere forslagets robusthed overfor en eventuel stigning i anlægsudgiften, købspris for flis eller driftsomkostninger.

Den gennemsnitlige besparelse pr. enhed ab værk set over den 20-årige betragtningsperiode og beregnet på det samlede fjernvarmebehov bliver på dette grundlag ca. 26 kr. pr. produceret MWh

Følsomhedsbetragtningen gennemføres for 3 forskellige situationer med følgende ændring i forudsætningerne:

Situation 1	Anlægsudgifter forøget med 20 %.
Situation 2	Flispriser øget med 20 %.
Situation 3	Årlige udgifter til drift og vedligeholdelse øget med 20 %.

[...]

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 8 af 67

Overslagsberegningen viser, at varmforsyningens omkostninger må forventes at kunne reduceres væsentligt ved forslaget gennemførelse. Med forudsætninger, som antaget i grundberegningen, kan forventes en reduktion pr. enhed på ca. 26 kr./MWh set i gennemsnit over den 20-årige beregningsperiode.

Forslaget udviser en relativ lille følsomhed overfor stigningen på ca. 20 % på anlægsomkostningerne, driftsomkostningerne eller flisprisen.

I disse situationer ligger besparelsen pr. enhed på ca. 21 - 25 kr./MWh.

10 Forbrugerøkonomiske konsekvenser

Som det fremgår af afsnit 9, åbner projektforslagets gennemførelse mulighed for, at fjernvarmforsyningens omkostninger til køb og produktion af den nødvendige varmemængde vil kunne reduceres med op til ca. 26 kr. pr. MWh set som gennemsnit over den 20-årige betragtningsperiode.

Den samlede besparelse over året forventes at opnå en størrelsesorden på ca. 5 mio. kr. Den solgte varmemængde udgør ca. 130.000 MWh. Ses besparelserne i forhold hertil fås en reduktion i forbrugerprisen på ca. 38 kr./MWh. Hvilket for et typisk parcelhus kan betyde en besparelse på ca. 500 - 1000 kr. pr. år. [...]"

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 9 af 67

Oversigt over sagsforløbet i Helsingør Kommune

Det fremgår af sagen,

- at effekten på det flisfyrede anlæg vil blive ca. 5 MW,
- at Teknik- og Forsyningsudvalget den 6. juni 2002 på baggrund af projektforslaget tiltrådte indstillingen fra forvaltningen om, at projektforslaget fremsendes til de berørte forsyningsselskaber for disses eventuelle bemærkninger,
- at Teknik- og Forsyningsudvalget den 4. september 2002 tiltrådte indstillingen fra forvaltningen om at principgodkende projektforslaget,
- at Helsingør Kommune ved breve af 12. juni 2002 sendte projektforslaget i høring hos Energi E2, DONG A/S og Nordforbrændingen,
- at Helsingør Kommune ligeledes ved brev af 12. juni 2002 orienterede Energistyrelsen om projektforslaget,
- at Energistyrelsen ved brev af 27. juni 2002 meddelte, at projektforslaget først skal fremsendes til styrelsen, når høring er gennemført, og kun hvis det kræver styrelsens forudgående samtykke,
- at Nordforbrænding ved brev af 8. juli 2002 kommenterede projektforslaget, herunder at den affaldsbaserede varme er ca. 23.000 MWh og ikke 8.178 MWh som anført i projektet,

at Energi E2 ved brev af 8. juli 2002 fremsatte bemærkninger til projektforslaget, herunder at der ikke er behov for yderligere effekt og at Energi E2 forbeholdt sig ret til at rejse erstatningskrav efter samarbejdsaftalen, såfremt Helsingør Fjernvarmeforsyning øger egenproduktionen til mere end 10,

at DONG A/S ved brev af 11. juli 2002 fremsatte bemærkninger til projektforslaget, herunder at selskabet beklagede, at godkendelsen ville betyde en reduktion i gasforbruget til varme- og elproduktion på Energi E2's kraftvarmeværk,

at Helsingør Kommune ved brev af 12. september 2002 orienterede Energistyrelsen om projektforslaget, med henblik på dennes tilbagemelding om, hvorvidt den endelige kommunale godkendelse krævede styrelsens godkendelse,

at Energistyrelsen ved brev af 25. september 2002 meddelte, at projektforslaget ikke krævede styrelsens samtykke, idet styrelsen lagde til grund, at projektforslaget opfyldte nærmere angivne forudsætninger,

at Teknik- og Forsyningsudvalget den 7. november 2002 tiltrådte indstillingen fra forvaltningen om, at (endelig) godkende projektforslaget,

at dette meddeltes Energi E2, DONG A/S, Nordforbrændingen I/S og Energistyrelsen ved breve af 11. november 2002, og

at Energi E2 A/S, Varmesalg ved brev af 2. december 2002 klagede over afgørelsen til Energiklagenævnet.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 10 af 67

Klagen

Energi E2 A/S klagede ved brev af 2. december 2002 over kommunens afgørelse. Herfra citeres:

"Klage over godkendelse af flisfyret kedel i Helsingør

ENERGI E2 A/S har d 12. november 2002 modtaget brev fra Helsingør Kommune, hvor de oplyser, at Kommunen har godkendt etableringen af en ren varmebaseret flisfyret kedel i Helsingør. ENERGI E2 ønsker at klage over denne godkendelse i medfør af § 14 i bekendtgørelse nr. 582 af d 22. juni 2000 "Bekendtgørelsen om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg"

Vi mener på baggrund af nedenstående punkter ikke, at godkendelsen af kedlen hviler på et korrekt grundlag, hvorfor vi mener, at denne bør trækkes tilbage

- Det kan ud fra projektforslaget beregnes, at kraftvarmeandelen i Helsingør efter en eventuel idriftsættelse af kedlen, falder til under 80%. Dette mener vi ikke er i overensstemmelse med den generelle forudsætningskrivelse fra 1990 samt gældende varmforsyningslov således at fliskedlen alene skal anvendes som reserve- og spidslast men som grund- og mellemlast iflg. projektforslag af maj 2002. Vedlagt er to sider fra projektforslaget for fliskedlen der viser situationen i dag hvor

kraftvarmeandelen er over 90%, og situationen efter idriftsættelsen af fliskedlen hvor kraftvarmeandelen er faldet til under 80% Desuden vil vi gøre opmærksom på, at Kommunens godkendelse strider mod Energistyrelsens udtalelse af d. 25. september 2002 om projektet Energistyrelsen forudsætter, at projektforslaget ikke indebærer en større anvendelse af ren varmeproduktion end 10%[...]

- Som grundlag for godkendelse af Helsingør Kraftvarmeværk af 1991 indgår bl.a. en samfundsøkonomisk og miljømæssig beregning baseret på 20 årig periode fra 1994 til 2013. Det samfundsøkonomiske tab som resultat af at kraftvarme bliver fortrængt af ren varmeproduktion baseret på flis, bør indregnes i de samfundsøkonomiske beregninger for flisprojektet. Således også for de miljømæssige beregninger. Dette er efter E2's opfattelse ikke tilfældet.
- I de samfunds-, selskabs- og brugerøkonomiske beregninger er udeladt omkostninger til bl.a. erstatning for E2s bidrag til udvidelse af fjernvarmeområder samt erstatning for E2s anlægsomkostninger til opgradering af Helsingør Kraftvarmeværk der, såfremt de blev indregnet, formentlig ville resultere i at økonomien i projektet ville blive forværret i en sådan grad, at projektet ikke kunne realiseres.
- ENERGI E2 har i dag en kontrakt med Helsingør Fjernvarmeforsyning om levering af kraftvarme, hvor det er beskrevet, at 90% af fjernvarmen skal aftages fra ENERGI E2. Der er således, efter E2's opfattelse, tale om kontraktbrud.

[...]"

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 11 af 67

Bemærkninger fra parterne og Helsingør Kommune i den oprindelige sag

Parternes bemærkninger afgivet inden Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004 er gengivet i afgørelsen (j.nr. 21-90), hvortil der henvises.

Nye bemærkninger fra parterne og Helsingør Kommune i forbindelse med sagens genoptagelse

Sagens parter og Helsingør Kommune har afgivet følgende indlæg til sagen ved breve af følgende datoer:

HNG I/S: breve af 5. januar 2006, 10. marts 2006, 5. maj 2006, 7. juni 2006, 21. juni 2006 og 7. juli 2006.

Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarmeforsyning: breve af 20. januar 2006, 10. april 2006, 16. maj 2006, 14. juni 2006 og 28. juni 2006.

Energi E2 A/S: breve af 27. januar 2006, 19. juni 2006 og 29. juni 2006.

Af de fremsendte indlæg til sagen fremgår navnlig følgende:

Ved brev af 5. januar 2006 fremsendte advokat Karsten Cronwald på vegne af HNG I/S en anmodning om genoptagelse. Fra brevet citeres:

”[...]

Jeg retter med henvisning til Energiklagenævnets afgørelse af den 14. december 2004 i j.nr. 21-90 på vegne af min klient HNG I/S henvendelse til Energiklagenævnet.

Min henvendelse skyldes, at min klient HNG I/S via dagspressen er blevet opmærksom på, at Helsingør Kommune har godkendt et projektforslag vedrørende etablering af en flisfyret varmecentral, og at Energiklagenævnet den 14. december 2004 stadfæstede Helsingør Kommunes godkendelse.

Min klient er, på trods af at min klient distribuerer naturgas til området og dermed må betragtes som en af de berørte parter, ikke blevet hørt i sagen, ligesom min klient ikke har modtaget en kopi af projektforslaget, Kommunens godkendelse af 11. november 2002 med dertil hørende klagevejledning eller Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004.

En sådan manglende høring af min klient er en klar overtrædelse af garantiforskriften i henhold til såvel Forvaltningslovens § 19, Varmeforsyningslovens § 3 som bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 § 8 og § 11.

Helsingør Kommunes godkendelse af 11. november 2002 er således ugyldig og Energiklagenævnet bedes derfor hermed genoptage sagen med henblik på tilsidesættelse af Helsingør Kommunes afgørelse, subsidiært hjemvisning til fornyet behandling.

Jeg vedlægger til Energiklagenævnets orientering kopi af min klients skrivelse af 4. januar 2006 til Helsingør Kommune.

Min klient er ikke bekendt med indholdet af projektforslaget, men ud fra de informationer som min klient har fremskaffet via dagspressen, ved henvendelse til Helsingør Kommune, samt ved Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004, har min klient en række materielle indsigelser imod projektforslaget.

Projektforslaget og dermed Helsingør Kommunes afgørelse af 11. november 2002 er således i strid med Varmeforsyningslovens §

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 12 af 67

6, stk. 1, nr. 4, bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 § 4, § 8 og § 11 samt Energiministeriets generelle forudsætnings-skrivelse af 13. september 1990.

I den forbindelse skal jeg henvise til Energiklagenævnets seneste praksis hvorefter Energiklagenævnet statuerer at Energiministeriets generelle forudsætnings-skrivelse af 13. september 1990 er bindende for kommunerne, og endvidere på den baggrund anmode Energiklagenævnet om at genoptage sagen til fornyet behandling.

Idet min klient på nuværende tidspunkt ikke er i besiddelse af det omhandlede projektforslag og sagens dokumenter i øvrigt, forbeholder jeg mig at fremkomme med yderligere bemærkninger, idet jeg dog skal understrege, at sagens hurtige behandling er af afgørende vigtighed, idet anlægsbevillingerne til etablering af den flisfyrede varmecentral allerede er indstillet til frigivelse.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 13 af 67

Jeg ser frem til at modtage Energiklagenævnets afgørelse.

[...]"

Ved brev af 20. januar 2006 fremsendte advokat Per Hemmer på vegne af Helsingør Kommune og Helsingør Kommunes Fjernvarmeforsyning bemærkninger til anmodningen om genoptagelse. Fra brevet citeres:

"[...]

Som advokat for Helsingør Kommune og Helsingør Kommunes Fjernvarmeforsyning har jeg følgende bemærkninger til Energiklagenævnets brev af 12. januar 2006:

Det anføres, at Energiklagenævnet af egen drift overvejer at genoptage sagen på baggrund af Energiklagenævnets ændrede retsopfattelse vedrørende den retlige status og betydning af den generelle forudsætnings-skrivelse.

Der er imidlertid ikke truffet afgørelse om, at Energiklagenævnets tidligere praksis er ugyldig med de deraf følgende retsvirkninger, herunder for Energiklagenævnet. En genoptagelse kan derfor alene føre til en ændring af afgørelsen af 14. december 2004, hvis betingelserne for tilbagekaldelse er opfyldt.

Det følger af den forvaltningsretlige litteratur, at hvis en forvaltningsmyndighed ændrer praksis, herunder fortolkningspraksis, er det klare udgangspunkt, at tilbagekaldelse ikke kan ske på dette grundlag.

Det bemærkes i den forbindelse, at Helsingør Kommunes projektforslag blev godkendt for mere end 3 år siden, og at det er mere end 1 år siden, Energiklagenævnet stadfæstede godkendelsen.

Helsingør Kommune har arbejdet kontinuerligt med etableringen af flisanlægget siden Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004. Således er de tekniske specifikationer af anlægget blevet fastlagt af kommunens eksterne rådgiver, og udbudsproceduren vedrørende etableringen af anlægget er iværksat. Helsingør Kommune har samtidig igangsat uddannelsesforberedelser og aktiviteter på mandskabssiden. Endelig er finansieringen af anlægget afklaret, herunder ved at Helsingør Kommune har fået kr. 3.8 mio. i EU-støtte under EU's concerto-programms ECO-city projekt.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Det vil påføre Helsingør Kommune et væsentligt tab, herunder til allerede afholdte udgifter og mistet EU-tilskud, hvis Energiklagenævnet tilbagekalder afgørelsen. En tilbagekaldelse kan således betyde, at Helsingør Kommune må udtræde af ECO-city projektet og mister et samlet EU-tilskud på kr. 8 mio. Hertil kommer, at forsinkelsen koster varmemeforbrugerne ca. 6 mio. kr. årligt.

Side 14 af 67

Betingelserne for, at Energiklagenævnet kan tilbagekalde afgørelsen, er således ikke til stede, hvorfor der ikke er grundlag for at genoptage sagen.

Vedrørende HNG I/S' klage af 4. januar 2006 om betydningen af en eventuel høringsmangel ved behandlingen af projektforslaget i Helsingør Kommune bemærkes, at denne ikke kan begrunde en genoptagelse af sag 21-90 eller tillægges betydning ved vurderingen af, om denne sag skal genoptages.

HNG I/S var ikke part i sag 21-90 mellem Helsingør Kommune og Energi E2, og HNG I/S kan derfor ikke begære denne sag genoptaget. HNG I/S' klage af 4. januar 2006 skal derfor betragtes som en selvstændig klagesag, der ikke skal behandles på samme grundlag som sag 21-90.

Det kan til orientering oplyses, at Helsingør Kommune samtidig hermed har skrevet til HNG I/S med anmodning om, at HNG I/S nærmere oplyser, hvordan HNG I/S bliver berørt af projektforslaget og derfor er høringsberettiget, og hvilke indsigelser HNG I/S har imod projektet.

På den baggrund vil Helsingør Kommune vurdere, om der er grundlag for at kommunen genoptager sagen.
[...]"

Ved brev af 27. januar 2006 fremsendte advokat Christian Sinding på vegne Energi E2 A/S (nu Dong Energy) en anmodning om genoptagelse af samme sag. Fra brevet citeres:

"[...]
Energiklagenævnet traf den 14. december 2004 afgørelse i ovennævnte sag. Afgørelsen, der gik Energi E2 A/S imod, er baseret på den antagelse, at den generelle forudsætningskrivelse af 13. september 1990 om brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker m.v. ikke var bindende for kommunen, fordi forudsætningskrivelsen ikke var kundgjort i Lovtidende.

27. marts 2007
J.nr.: 21-464
Eksp.nr.: 29258
ASC-EKN

Energiklagenævnet har ved to afgørelser af 21. december 2005 i sagerne j.nr. 21-337 og j.nr. 21-338 ændret praksis med hensyn til betydningen af forudsætningskrivelsens manglende kundgørelse i Lovtidende. I begge afgørelser konkluderer nævnet, at en kommune (Tønder) "i sin sagsbehandling er forpligtet til at følge den generelle forudsætningskrivelse om brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker, selvom forudsætningskrivelsen ikke er blevet bekendtgjort i Lovtidende."

Side 15 af 67

På denne baggrund anmoder jeg Energiklagenævnet om at genoptage behandlingen af sagen vedrørende Energi E2 A/S' klage over Helsingør Kommunes afgørelse om at tillade etablering af en flisfyret varmecentral.
[...]"

Ved brev af 10. februar 2006 fremsendte Energiklagenævnet høringskrivelse til Energi E2 A/S, HNG I/S, Helsingør Kommune, DONG A/S og I/S Nordforbrænding til brug for nævnets fornyede behandling af sagen. Heri anmodede nævnet om oplysninger om, hvorvidt og i hvilket omfang parterne havde indrettet sig efter nævnets afgørelse af 14. december 2004.

Ved brev af 6. marts 2006 meddelte I/S Nordforbrænding nævnet, at selskabet ikke havde foretaget økonomiske dispositioner i anledning af nævnets afgørelse af 14. december 2004. Selskabet anførte videre, at der siden høringen i 2002 var sket en række tekniske forbedringer af fjernvarmenettet, hvorfor virksomheden fortsat ønsker at projektgrundlaget verificeres.

Ved brev af 7. marts 2006 fremsendte advokat Christian Sinding på vegne af Energi E2 A/S bemærkninger, hvori oplystes, at Energi E2 A/S siden nævnets afgørelse af 14. december 2004 over for Helsingør Kommunale Værker fastholdt samarbejdsaftalen og den heri liggende aftagepligt fra kraftvarme-

værket. Energi E2 A/S havde således ikke indrettet sig efter Energiklagenævnets afgørelse.

Ved brev af 10. marts 2006 fremsendte advokat Lisbeth Hjortborg Jensen på vegne af HNG I/S bemærkninger til sagen. Fra brevet citeres:

"[...]

Som advokat for Hovedstadsregionens Naturgas I/S (HNG) skal jeg hermed fremsende min klients bemærkninger til ovennævnte sag.

[...]

Varmeforsyningslovens § 1

I henhold til Varmeforsyningslovens § 1 er lovens formål at fremme den samfundsøkonomiske og miljømæssige mest fordelagtige anvendelse af energi.

Heri ligger en forudsætning om, at den varmeplanlægning som kommunalbestyrelserne i samarbejde med andre berørte parter i henhold til Varmeforsyningslovens § 3 skal udføre, skal ske i overensstemmelse med dette formål.

Af Energistyrelsens Vejledningsnotat om brug af bekendtgørelse om varmeplanlægning og godkendelse af projekter for kollektiv varmforsyning (Den tidligere Projektbekendtgørelse) fra december 1992 side 5 anføres det således præciserende, at

"Kommunernes varmeplanlægning og projektbehandling skal generelt sikre, at 1) varmforsyningslovens formål og 2) de til enhver tid overordnede energipolitiske målsætninger tilgodeses."

Der kan derfor ikke være tvivl om, at et projektforslag som dette, der ikke er samfundsøkonomiske fordelagtigt, ikke kan godkendes, blot fordi det selskabs- og forbrugerøkonomiske er fordelagtigt.

I medfør af Varmeforsyningslovens § 3 stk. 2 udstedte Energiministeren endvidere den 13. september 1990 nogle generelle forudsætninger for kommunalbestyrelsernes varmeplanlægning i forbindelse med omlægning og etablering af nye varmforsyningsanlæg.

Energiministeriets generelle forudsætningsskrivelse af 13. september 1990

I henhold til forudsætningsskrivelsen pkt. 3.1.A. skal anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af naturgasforsynede områder forsynes med naturgas.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 16 af 67

Det understreges endvidere i pkt. 3.3.1., at den gældende områdeafgrænsning mellem naturgasforsyning og fjernvarmeforsyning som udgangspunkt forudsættes opretholdt med mindre, at **1.** samfundsøkonomiske hensyn taler for en omlægning, **2.** der optages forhandlinger mellem de berørte forsyningsselskaber, **og 3.** at en revision af områdeafgrænsningerne sker uden, at parternes økonomiske forhold forrykkes væsentligt.

Ingen af disse forudsætninger er opfyldt i denne sag.

Ad 1. samfundsøkonomiske hensyn.

Af projektforslagets samfundsøkonomiske beregninger fremgår det, at de samfundsøkonomiske omkostninger ved en gennemførelse af projektet er på kr. 100 mio. set over en 20-årig periode, med anfører samtidig forskellige forsyningsalternativer, hvoraf det fremgår, at naturgasalternativet alene medfører en samfundsøkonomisk omkostning på kr. 76 mio.

Det af Helsingør Kommunes godkendte projektforslag medfører således en negativ samfundsøkonomi på kr. 24 mio. over en 20-årig periode, og er således på ingen måde det samfundsøkonomisk mest fordelagtige forsyningsalternativ.

Dette har Helsingør Kommune været opmærksom på, men anfører på trods heraf i sin afgørelse, at man i stedet har valgt at prioritere udnyttelsen af lokale ressourcer og lavere forbrugeromkostninger.

Sådanne hensyn er ikke saglige i et tilfælde som dette, hvor projektet ikke samtidig er det mest samfundsøkonomiske og miljømæssige fordelagtige. Prioriteringen af disse hensyn må derimod her betragtes som udtryk for magtfordrejning til fordel for forbrugerne i projektforslagets forsyningsområde på bekostningen af HNG's øvrige distributionsforbrugere.

Supplerende kan der henvises til Energistyrelsens skrivelse af 15. november 2005 til HNG i en sag vedrørende Hundested Kommune. Her udtalte Energistyrelsen, at

"... når en kommune godkender et varmeforsyningsprojekt skal dette ske i overensstemmelse med formålsparagraffen i Varmeforsyningslovens § 1, ...

I vurderingen efter § 1 indgår ikke hensynet til billigere varmepriser."

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 17 af 67

Energistyrelsens skrivelse af 15. november 2005 vedlægges som bilag.

[...]

Ad 3. Væsentlig forrykkelse af parternes økonomi.

HNG har en eneret til at distribuere naturgas i de områder, hvor HNG har nedlagt naturgasforsyningsledninger. Denne eneret er bevilget HNG som konsekvens af de betydelige investeringer, HNG som distributionselskabet har foretaget i distributionsnettet og de samfundsøkonomiske værdier, der er bundet i distributionsnettet, et naturligt monopol.

Man har således - uanset, at der siden 2004 har været et frit gasmarked - fastholdt distributionsmonopolet, idet en række selskaber har investeret betydelige beløb i nedlægning af distributionsledninger i tiltro til, at disse områder var udlagt til eksempelvis naturgasforsyning og i tiltro til, at denne områdeafgrænsning som udgangspunkt ligger fast.

Dette monopol medfører, at HNG i de områder, der er udlagt til naturgasforsyning, har pligt til at distribuere naturgassen ud til den enkelte forbruger uafhængigt af, hvem der i øvrigt forsyner området med naturgas samt, at HNG som distributionselskabet er undergivet en indgående offentlig regulering af prisfastsættelsen af distributionsydelsen.

HNG har således ikke mulighed for at sælge sine ydelser på markedsvilkår, og i henhold til bekendtgørelse nr. 38 af 14. januar 2005 om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionselskaber, er der fastlagt en afdragsprofil, hvorefter de af min klient optagne lån skal være afdraget den 31. december 2014.

Idet min klient ikke er undergivet markedsvilkår, og dermed ikke frit kan fastsætte sine priser, vil en omlægning af områdeafgrænsningen medføre et tab, der såfremt HNG ikke kompenseres for de mistede distributionsindtægter, vil medføre, at forbrugerne i de øvrige områder, hvori HNG distribuerer naturgas, vil komme til at betale mere for distributionsydelsen.

Dette vil være en urimelig forvridding af disse forbrugeres forhold.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 18 af 67

I forudsætningskrivelsen af 13. september 1990 er det derfor også forudsat, at der ikke kan ske en omlægning af områdeafgrænsningen, medmindre det er samfundsøkonomisk fordelagtigt, der indledes forhandling mellem parterne, og det ikke medfører en væsentlig forrykkelse af parternes økonomi.

Der er ikke i projektforslaget, herunder i de selskabsøkonomiske beregninger indregnet en kompensation til HNG, ligesom der ikke i projektforslaget er taget højde for den økonomiske forrykkende konsekvens heraf.

Det skal derfor fastholdes, at min klient - for at undgå en sådan forrykkelse som beskrevet i Energiministeriets forudsætningskrivelse af 13. september 1990 - skal kompenseres for mistede indtægter og afskrivningsgrundlag frem til og med 2014 på ca. kr. 9 mio.

Derudover skal det bemærkes, at min klient for tiden mødes med en række projektforslag, der, hvis de godkendes, vil medføre en omlægning af områdeafgrænsningerne med deraf afledte negative økonomiske konsekvenser for min klient.

Denne sag skal ses i sammenhæng med disse sager, idet disse sager tilsammen er i stand til at ændre min klients økonomiske forudsætninger afgørende og derved påvirke min klients priser i ganske betydelig grad.

Konklusion

Af det ovenfor anførte fremgår det klart, at Helsingør Kommunes afgørelse er i strid med Energiministeriets forudsætningskrivelse af 13. september 1990, og at afgørelsen derfor skal tilside-sættes eller i det mindste hjemvises til fornyet behandling.

[...]

Nuværende forhold

Idet Helsingør kommunes afgørelse vedrører et af Helsingør Kommune ejet fjernvarmeanlæg, er der som ovenfor beskrevet tale om, at Helsingør Kommune har truffet en afgørelse, for hvilken de selv er adressat, bør Energiklagenævnets prøvelse af såvel de retlige som de skønsmæssige vurderinger i sagen være særlig indgående.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 19 af 67

I den forbindelse skal det understreges, at Helsingør Kommunes skønsmæssige vurderinger i sagen bygger på faktiske oplysninger fra 2002, hvorfor oplysningerne i sagen ikke længere afspejler de faktiske forhold.

Der er således i mellemtiden sket ændringer af ikke mindst prisniveauet for anlægsomkostningerne, men også forudsætningerne for samfundsøkonomiske beregninger samt regelgrundlaget for omlægninger af den her omhandlede art.

Jeg kan i den forbindelse henvise til Energistyrelsens vejledning i samfundsøkonomiske analyser på energiområdet af april 2005, bekendtgørelse nr. 1210 af 9. december 2004 og bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 20 af 67

Såfremt Energiklagenævnet ikke i forbindelse med sin genoptagelse af sagen finder, at Helsingør Kommunes afgørelse skal tilsidesættes eller i det mindste hjemvises til fornyet behandling, skal det understreges, at vurderingen af forholdene skal ske ud fra de nuværende forhold.

Jeg skal i den forbindelse henvise til Forvaltningsret Almindelige Emner 4. udgave kap. 5 afsnit X. C. samt Bent Christensens Forvaltningsret Prøvelse 1994, kap. VIII afsnit 3.2.4.

Afsluttende bemærkninger

Jeg har netop begæret aktindsigt i sagens akter, herunder den regionale og kommunale varmeplan, hvorfor jeg hermed forbeholder mig at fremkomme med yderligere bemærkninger, når jeg har modtaget aktindsigt.

På nuværende tidspunkt skal det derfor forløbende gøres gældende,

at Helsingør Kommunes afgørelse af 11. november 2002 er i strid med Varmeforsyningsloven, og de med hjemmel deri udstedte retningslinier,

at Helsingør Kommunes afgørelse af 11. november 2002 er i strid med Energiministeriets forudsætningsskrivelse af 13. september 1990,

at projektforslaget er samfundsøkonomisk ufordelagtigt,

at der intet er til hinder for tilbagekaldelse af afgørelsen,

at økonomiske hensyn til Helsingør kommune, og dermed Helsingør Fjernvarme ikke kan tillægges vægt, og

at hensynene til HNG under alle omstændigheder er mere tungtvejende.

[...]"

Ved e-mail af 10. april 2006 fremsendte advokat Per Hemmer på vegne af Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarmeforsyning følgende bemærkninger:

"[...]

"1. Påstand og overordnede anbringender

Vedrørende spørgsmålet om projektforslagets overensstemmelse med den generelle forudsætningskrivelse nedlægger jeg som advokat for Helsingør Kommune og Helsingør Kommunes fjernvarmeforsyning **principalt påstand** om stadfæstelse af Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004.

Til støtte herfor gøres det **principalt gældende**, at Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004 ikke er ugyldig, og at betingelserne for at tilbagekalde afgørelsen ikke er til stede. Det gøres **subsidiært gældende**, at en ny realitetsbehandling af sagen ikke kan føre til et andet resultat.

Jeg nedlægger **subsidiært påstand** om, at flisanlægget godkendes til spids- og reservelastproduktion.

Til støtte herfor gøres det **gældende**, at den generelle forudsætningskrivelses bestemmelser om brændselsvalg ikke omfatter spids- og reservelastanlæg.

Vedrørende spørgsmålet om den manglende høring af HNG I/S nedlægger jeg **påstand** om frifindelse.

Til støtte herfor gøres det **principalt gældende**, at HNG I/S ikke var høringsberettiget. Det gøres **subsidiært gældende**, at en eventuel høringsfejl ikke kan medføre ugyldighed eller hjemvisning.

[...]

2.1 Hensynet til offentlige interesser i en tilbagekaldelse

Energiklagenævnets interesse i en tilbagekaldelse er primært hensynet til den overordnede varmeplanlægning.

Helsingør Kommunes projektgodkendelse er ikke udtryk for en tilsidesættelse heraf, idet godkendelsen, uanset fortolkningen af den generelle forudsætningskrivelses enkelte bestemmelser, er i overensstemmelse med varmeforsyningslovens og forudsætningskrivelsens formål om bl.a. at fremme den mest miljøvenlige anvendelse af energi. Projektforslaget medfører således, at

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 21 af 67

CO₂-emissionen reduceres med 18.000 ton over den 20-årige betragtningsperiode.

[...]

2.2 Hensynet til Energi E2

Energi E2's kraftvarmeværk i Helsingør blev oprindeligt dimensioneret til at producere 128.000 Mwh varme pr. år.

Efterfølgende er varmebehovet i Helsingør steget fra 143.000 Mwh i 1993 til ca. 185.000 Mwh i 2005 og forventes at stige yderligere til 211.000 MWh i 2008. Energi E2 vil derfor uanset etableringen af flisanlægget levere mere varme til Helsingør Fjernvarmeforsyning end forudsat, da kraftvarmeværket blev etableret i 1993.

Hvis Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004 oprettholdes, er der derfor ikke tale om, at Energi E2's forventninger til varmeleverancerne tilsidesættes.

Hertil kommer, at hverken den generelle eller den specifikke forudsætningssskrivelse giver netop Energi E2 noget retskrav på i al fremtid at afsætte varme til Helsingør Fjernvarmeforsyning, jf. Energiklagenævnets afgørelse af 21. december 2005 vedrørende Tønder (side 31).

På den baggrund gøres det **gældende**, at der ikke foreligger tilstrækkeligt tungtvejende hensyn til Energi E2, der kan begrunde en tilbagekaldelse af afgørelsen.

2.3 Hensynet til HNG I/S

HNG I/S var ikke part i sag 21-90. Hensynet til HNG I/S kan derfor ikke indgå i vurderingen af, om Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004 kan tilbagekaldes.

Hvis Energiklagenævnet finder, at HNG I/S bliver berørt af projektforslaget og dermed var høringsberettiget, kan HNG I/S' indsigelser derimod behandles uanset om afgørelsen i sag 21-90 tilbagekaldes.

2.4 Hensynet til Helsingør Fjernvarmeforsyning

En tilbagekaldelse af Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004 vil indebære en tilsidesættelse af Helsingør Fjernvarmeforsynings berettigede forventninger, idet projektforslaget både blev godkendt af Helsingør Kommune, Energistyrelsen og Energiklagenævnet.

Helsingør Fjernvarmeforsyning har endvidere i god tro indrettet sig i tillid til Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 22 af 67

Helsingør Kommune har arbejdet kontinuerligt med etableringen af flisanlægget siden Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004. Således er de tekniske specifikationer af anlægget blevet fastlagt af kommunens eksterne rådgiver, og udbudsproceduren vedrørende etableringen af anlægget er iværksat. Helsingør Kommune har samtidig igangsat uddannelsesforberedelser og aktiviteter på mandskabssiden. Endelig er finansieringen af anlægget afklaret, herunder ved at Helsingør Kommune har fået kr. 3.8 mio. i EU-støtte under EU's concerto-programs ECO-city projekt.

Desuden er Helsingør Kommunes park- og vejafdeling flyttet fra det gamle forbrændingsanlæg, hvor flisværket skal etableres.

Samlet set har Helsingør Fjernvarmeforsyning afholdt kr. 923.000 i tillid til Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004, jf. specifikationen i bilag 1.

Det vil påføre Helsingør Kommune et væsentligt tab, herunder til allerede afholdte udgifter og mistet EU-tilskud, hvis Energiklagenævnet tilbagekalder afgørelsen. En tilbagekaldelse kan således betyde, at Helsingør Kommune må udtræde af ECO-city projektet og dermed mister et samlet EU-tilskud på kr. 8 mio.

En tilbagekaldelse af afgørelsen vil endvidere medføre højere varmepriser i Helsingør, idet flisanlægget er en selskabsøkonomisk bedre løsning end en forøgelse af varmeaftaget fra Energi E2's kraftvarmeværk. De stigende gaspriser indebærer, at selskabsøkonomien er endnu bedre i dag, end da anlægget blev projekteret.

Endelig bør det tillægges betydning, at det er mere end 3 år siden, at projektforslaget blev godkendt af Helsingør Kommune, og at det er mere end 1 år siden, at Energiklagenævnet stadfæstede godkendelsen.

Det gøres **gældende**, at de nævnte hensyn til Helsingør Fjernvarmeforsyning og varmemeforbrugerne sammenholdt med de manglende hensyn til offentlige interesser og Energi E2 indebærer, at der ikke er det fornødne grundlag for at tilbagekalde Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004.

[...]

3.2 Ugyldighed

HNG I/S har i et brev til Helsingør Kommune af 1. februar 2006 redegjort for selskabets indsigelser mod Helsingør Fjernvarmeforsynings projektforslag, jf. bilag 3.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 23 af 67

Det fremgår heraf, at projektet har en negativ samfundsøkonomi og er i strid med bekendtgørelse nr. 1210 af 09. december 2004 om ændring af projektbekendtgørelsen. Det er derfor HNG I/S' opfattelse, at projektforslaget ikke lovligt kunne godkendes af kommunalbestyrelsen.

HNG I/S har endvidere fremlagt en række beregninger på grundlag af Energistyrelsens vejledning i samfundsøkonomiske analyser på Energiområdet, april 2005, med tilhørende samfundsøkonomiske beregningsforudsætninger fra juni 2005.

HNG I/S' indsigelser har været forelagt Helsingør Kommunes Teknik- og Forsyningsudvalg, som har udtalt, at Helsingør Kommune ikke ville have truffet en anden afgørelse, såfremt indsigelserne havde været fremsat forud for projektkendelsen i 2002, jf. bilag 4.

Baggrunden herfor er, at de samfundsøkonomiske og miljømæssige beregninger i overensstemmelse med varmforsyningslovens formål indgik ved vurderingen af projektforslaget.

De samfundsøkonomiske beregninger viste, at projektet har en negativ samfundsøkonomisk effekt på kr. 24 mio. over 20 år. De miljømæssige beregninger viste derimod, at CO₂-emissionen reduceres med 18.000 ton over den 20-årige betragtningsperiode. Projektet har endvidere en positiv virksomhedsøkonomisk effekt på kr. 26 pr. MWh, svarende til en besparelse på ca. kr. 500-1000 pr. år for et typisk parcelhus.

Helsingør Kommune var således bekendt med projektets negative samfundsøkonomiske effekt, men valgte ud fra en samlet vurdering, at godkende projektforslaget.

Hertil kommer, at Bekendtgørelse nr. 1210 af 9. december 2004 om ændring af projektbekendtgørelsen først trådte i kraft mere end 2 år efter, at Helsingør Kommune godkendte projektforslaget vedrørende flisanlægget.

HNG I/S samfundsøkonomiske beregninger er tilsvarende relateret til regler, som ikke var gældende, da Helsingør Kommune godkendte projektforslaget.

HNG I/S' indsigelser er derfor ikke relevante for projektkendelsen.

Hvis Energiklagenævnet måtte finde, at HNG I/S var høringsberettiget gøres det derfor **gældende**, at den manglende høring var konkret uvæsentlig og derfor ikke kan medføre ugyldighed.

4. Energi E2 materielle indsigelser

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 24 af 67

Hvis Energiklagenævnet tilbagekalder nævnets afgørelse af 14. december 2004 har Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarmeforsyning følgende bemærkninger til Energi E2's materielle indsigelser:

4.1 90%-kravet

Vedrørende projektforslagets overensstemmelse med den generelle forudsætningskravets krav om, at der ved etablering af naturgasfyret decentral kraftvarme normalt forudsættes en dækningsgrad på 90% af den samlede årlige varmeproduktion, henvises til indlæggene udvekslet forud for Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004.

Heri er der redegjort for, at projektforslaget er i overensstemmelse med forudsætningskravet, idet dimensioneringskravet for Helsingør Kraftvarmeværk alene gjaldt, da værket blev etableret. Dette er bekræftet af Energistyrelsens udtalelse af 9. februar 2004.

På den baggrund kan forudsætningskravets ændrede retlige status og betydning ikke føre til, at Energiklagenævnet tilside-sætter projektkendelsen.

4.2 Varmeforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 4

Vedrørende Energi E2's indsigelse om, at projektkendelsen er i strid med varmforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 4 henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004, hvor der er truffet afgørelse om dette spørgsmål.

Grundlaget for Energiklagenævnets genoptagelse var, at nævnet ønsker at "overveje, om og i givet fald, hvilken betydning nævnets ændrede praksis vedrørende den generelle forudsætningskrivelse

bør få for udfaldet af sagen", jf. Energiklagenævnets afgørelse af 9. februar 2006.

Energiklagenævnets ændrede praksis vedrørende betydningen af den generelle forudsætningskrivelse er uden betydning for vurderingen af varmforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 4. Der er derfor ikke grundlag for, at Energiklagenævnet vurderer spørgsmålet på ny.

4.3 Samfundsøkonomiske beregninger og aftalebrud

Vurderingen af Energi E2's klagepunkter vedrørende de samfundsøkonomiske beregninger og brud på varmeaftalen er tillige uafhængig af fortolkningen, herunder den retlige status og betydning af den generelle forudsætningskrivelse.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 25 af 67

Energiklagenævnets ændrede praksis kan derfor ikke medføre en fornyet vurdering af disse klagepunkter.

5. HNG I/S' materielle indsigelser

Det følger af den dagældende projektbekendtgørelses § 14, stk. 2, at kredsen af høringsberettigede og klageberettigede er sammenfaldende.

HNG I/S' materielle indsigelser skal derfor kun realitetsbehandles, hvis Energiklagenævnet træffer afgørelse om, at HNG I/S var høringsberettiget.

5.1 Den generelle forudsætningskrivelse

Med hensyn til valg af energiform gælder ifølge den generelle forudsætningskrivelse, at anlæg, der ikke efter de specifikke forudsætningskrivelser skal overgå til kollektiv kraftvarme- eller naturgasforsyning, skal anvende miljøvenlige brændsler som træflis, biogas og lign., jf. Forudsætningskrivelsens pkt. 3.1.c.

I den specifikke forudsætningskrivelse for Helsingør ([bilag 5](#)), fremgår det under pkt. 2 om brændselsvalg, at

"Projektforslaget skal indeholde forslag om, at fjernvarmeforsyningen i Helsingør omlægges til kombineret kraft- og varmeproduktion baseret på naturgas. Der skal åbnes mulighed for, at affaldsgas fra det planlagte affaldsbehandlingsanlæg kan indgå i kombination med naturgas".

Det var således forudsat, at en del af varmeproduktionen i Helsingør skulle baseres på miljøvenlige brændsler.

I overensstemmelse hermed etablerede Helsingør Kommune et biogasanlæg i 1991 med en effekt på 1-2 MJ/s, svarende til en årlig energiproduktion på ca. 28.000 MWh. Biogasanlægget leverede indtil 1993 biogas til fjernvarmeforsyningens egne kedler og herefter til Helsingør Kraftvarmeverk. Af tekniske grunde blev anlægget taget ud af drift i 1996.

Biogasvarmen var prioriteret lige efter affaldsvarmen fra Nordforbrænding, men før naturgasvarmen fra Helsingør Kraftvarmeverk.

Flisanlægget skal overtage den varmeproduktion, som oprindeligt var forudsat produceret på biogas, og flisanlægget er indsat på samme sted i prioriteringen, jf. projektforslagets side 3 og 5.

Valget af flis som brændsel er derfor i overensstemmelse med den generelle forudsætningskrivelsens pkt. 3.1.c.

Den generelle forudsætningskrivelse sammenholdt med den specifikke forudsætningskrivelse indeholder således en undta-

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 26 af 67

gelse fra kravet om, at anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af naturgasforsynede områder, skal forsynes med naturgas.

Undtagelsen er generel og giver mulighed for anvendelse af ethvert miljøvenligt brændsel og ikke kun biogas. Det fremgår udtrykkeligt af den specifikke forudsætningskrivelse, hvor det er anført, at

"Nærværende forudsætninger er ikke til hinder for, at der som et tillæg til projektudarbejdelsen, inden for rammerne af de generelle forudsætninger, belyses alternative forsyningsmuligheder".

Sammenfattende giver den generelle og den specifikke forudsætningskrivelse således mulighed for anvendelse af biobrændsler i et naturgasområde, jf. den generelle forudsætningskrivelses pkt. 3.1.c.

Biogasanlægget blev etableret før etableringen af Helsingør Kraftvarmeværk og udvidelsen af naturgasnettet. Energi E2 og HNG I/S har derfor ikke på noget tidspunkt haft en berettiget forventning om at forestå den samlede varmeproduktion i Helsingør Kommune.

Med hensyn til valg af produktionsform bemærkes, at kraftvarmeproduktion på mindre flisanlæg ikke er samfundsøkonomisk rentabel. Dette har Energiklagenævnet lagt vægt på i afgørelsen af

14. december 2004 (side 45), hvor nævnet anførte, at en række små kraftvarmeværker over 1 MW har modtaget ikke ubetydelige statstilskud for at overleve. På den baggrund vedrører projektforslaget i overensstemmelse med den generelle forudsætningskrivelse et varmeproducerende anlæg, hvilket Energiklagenævnet ikke fandt anledning til at kritisere.

Af samme grund har Energistyrelsen undladt at håndhæve de specifikke forudsætningskrivelsers krav om overgang til biomassebaseret kraftvarme.

På baggrund af det ovenfor anførte gøres det **principalt gældende**, at projektforslaget både med hensyn til energiform, produktionsform og dimensionering er i overensstemmelse med den generelle forudsætningskrivelse, jf. den specifikke forudsætningskrivelse.

Det gøres **subsidiært gældende**, at Helsingør Kommunes projektgodkendelse ikke kan tilsidesættes alene med henvisning til den generelle forudsætningskrivelse.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 27 af 67

Som generel tjenestebefaling kan den generelle forudsætnings-skrivelse således ikke afskære eller begrænse Helsingør Kommunes skøn efter projektbekendtgørelsens § 11, jf. det almindelige forvaltningsretlige princip om forbud mod skøn under regel.⁴

Ved Helsingør Kommunes skøn blev der foretaget en afvejning af de miljømæssige og samfundsøkonomiske konsekvenser af projektforslaget. Skønnet var derfor i overensstemmelse med projektbekendtgørelsen og varmforsyningslovens formål.

5.2 Spids- og reservelastproduktion

Til støtte for den subsidiære påstand om, at flisanlægget godkendes til spids- og reservelastproduktion gøres det **gældende**, at den generelle forudsætnings-skrivelses bestemmelser om brændselsvalg ikke omfatter spids- og reservelastanlæg.

Energiklagenævnet kan derfor stadfæste Helsingør Kommunes godkendelse med et vilkår om, at anlægget alene anvendes til spids- og reservelastproduktion.

Energiklagenævnets hjemmel hertil følger forudsætningsvis af projektbekendtgørelsens § 12 (nu § 25, stk. 2), hvorefter der kan knyttes vilkår til en projektkendelse, herunder om anlæggets etablering og drift.

5.3 Varmeforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 4

Som anført ovenfor i pkt. 4.2 har Energiklagenævnet allerede truffet afgørelse om, at Helsingør Kommunes projektkendelse ikke var i strid med varmforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 4.

Energiklagenævnets ændrede praksis vedrørende betydningen af den generelle forudsætnings-skrivelse giver ikke grundlag for på ny at vurdere spørgsmålet. Det bemærkes herved, at HNG I/S ikke har tilvejebragt nye retlige eller faktiske oplysninger.

6. Ugyldighed - tertiære momenter

Hvis Energiklagenævnet måtte finde, at Helsingør Kommunes projektkendelse lider af væsentlige formelle eller materielle mangler, gøres det **gældende**, at godkendelsen desuagtet skal opretholdes som gyldig.

Hensynet til Helsingør Fjernvarmforsyning sammenholdt med de manglende hensyn til offentlige interesser, Energi E2 A/S og HNG I/S, jf. ovenfor i pkt. 2, indebærer således, at afgørelsen ikke bør tilsidesættes.

[...]"

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 28 af 67

⁴ Se Forvaltningsret, almindelige emner s. 140

Ved brev af 5. maj 2006 fremsendte advokat Lisbeth Hjortborg Jensen yderligere bemærkninger på vegne af HNG I/S. Fra brevet citeres:

"[...]

ENERGIKLAGENÆVNETS GENOPTAGELSESDGANG

Enhver myndighed er berettiget til, på hvilket som helst tidspunkt, at genoptage behandlingen af en allerede afgjort sag. En parts berettigede forventninger kan som udgangspunkt ikke føre til at afgørelsen ikke kan genoptages og prøves i samtlige sine aspekter.

Energiklagenævnet kan således frit foretage en vurdering af, om afgørelsen er i strid med den generelle forudsætningskrivelse af 13. september 1990, om godkendelsen er i strid med Varmeforsyningslovens § 6, skt. 1, nr. 4, og om de samfundsøkonomiske beregninger i projektforslaget er forkerte.

Det der derimod begrænses, er Energiklagenævnets reaktionsmuligheder i forhold til en tilbagekaldelse eller ændring af den allerede truffene afgørelse af 14. december 2004.

[...]

Ugyldighed

[...]

Ad 2.

Derudover er afgørelsen befattet med væsentlige retlige mangler, som følge af fortolkningsmangler og mangler i forbindelse med skønsudøvelsen.

Jeg skal i den forbindelse henvise til de i tidligere skrivelser anførte bemærkninger samt tilføje, at den generelle forudsætningskrivelse af 13. september 1990 ikke kan kvalificeres som regler, der i strid med den forvaltningsretlig grundsætning om forbud mod skøn under regel begrænser Helsingør Kommunes skøn.

Grænserne for Helsingør Kommunes skønsudøvelse følger direkte af varmforsyningslovens § 1, hvorefter skønnet skal udøves med henblik på at fremme den mest samfundsøkonomiske **og** miljømæssige anvendelse af energi, samt de med hjemmel i bl.a. Varmeforsyningslovens § 3 udstedte regler, herunder såvel projektbekendtgørelsen som Energiministeriets generelle forudsætningskrivelse af 13. september 1990.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 29 af 67

Endvidere skal det bemærkes, at Energiklagenævnets seneste praksis vedrørende kommunalbestyrelsernes skønsbeføjelser er indbragt for domstolene, idet sagsøger gør gældende, at et projektforslag som forudsætning for en lovlig godkendelse skal være såvel samfundsøkonomisk som miljømæssig fordelagtig, jfr. varmemeforsyningslovens § 1.

Desuden skal det endnu engang understreges at de samfundsøkonomiske beregninger i henhold til Energistyrelsens "Vejledning i samfundsøkonomiske analyser på energiområdet" inkluderer såvel samfundsøkonomiske som miljømæssige forhold.

Den af Helsingør Kommunes truffne afgørelse af 11. november 2002 og af Energiklagenævnet den 14. december 2004 er endvidere i strid med den specifikke forudsætningsskrivelse for Helsingør, idet området der i henhold til denne er udlagt til naturgas eventuelt kombinere med affald.

I den forbindelse skal det understreges, at i det omfang det findes nødvendigt at fravige den specifikke forudsætningsskrivelse, skal der faldes tilbage på den generelle forudsætningsskrivelse, hvorefter anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af naturgasforsynede områder, skal forsynes med naturgas.

Det er således ikke muligt indenfor hverken rammer af de generelle forudsætninger eller den specifikke forudsætningsskrivelse lovligt at forsyne området med flis.

Afgørelserne er således i strid med gældende ret og ugyldige.

[...]

SPIDS- OG RESERVELAST FORSYNING

Advokat Per Hemmer gør i sit seneste indlæg subsidiært gældende, at det planlagte flisanlæg vil kunne godkendes til spids- og reservelastproduktion.

Det skal ikke kunne udelukkes, men det fremsatte projektforslag indeholder ingen beregninger eller vurderinger i forhold til en sådan løsning ligesom spørgsmålet ikke har været 1. instansbehandlet hos Helsingør Kommune. Det er derfor ikke muligt for Energiklagenævnet at tage stilling til en sådan påstand.

Såfremt Helsingør Fjernvarmeforsyning ønsker at opføre et flisanlæg til spids- og reservelastforsyning, skal dette ske ved

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 30 af 67

fremstilling af et nyt projektforslag, som vil skulle gennemgå en sædvanlig godkendelsesprocedure i Helsingør Kommune.

[...]

Ved brev af 16. maj 2006 fremsendte advokat Per Hemmer yderligere bemærkninger på vegne af Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarmeforsyning. Fra brevet citeres:

"[...]

1. Tilbagekaldelse

Ved vurderingen af om Energiklagenævnets mulighed for at ændre afgørelsen af 14. december 2004 skal ske efter reglerne om ugyldighed eller tilbagekaldelse, er det alene Energiklagenævnets afgørelse, der er relevant.

Den retlige vurdering af Helsingør Kommunes afgørelse er derimod uden betydning for dette spørgsmål.

Det skyldes, at det er Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004, der evt. skal tilbagekaldes eller annulleres. Kun hvis betingelserne for tilbagekaldelse eller annullation af Energiklagenævnets afgørelse er til stede, skal der ske en retlig vurdering af Helsingør Kommunes projektgodkendelse vedrørende de spørgsmål, som begrundede Energiklagenævnets genoptagelse af sagen.

Der er enighed om, at Helsingør Kommune er overladt et skøn ved godkendelsen af projektforslag, og at dette skøn skal udøves på grundlag af såvel varmforsyningsloven, projektbekendtgørelsen og den generelle forudsætningskrivelse.

Der er således tale om et bredt skøn, som ikke er afskåret med den generelle forudsætningskrivelse.

Dette understøtter, at Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004 ikke er behæftet med en så væsentlig retlig mangel, at der er grundlag for at annullere afgørelsen.

[...]

3. HNG I/S' materielle indsigelser

Det **fastholdes**, at Helsingør Fjernvarmeforsynings projektforslag er i overensstemmelse med den generelle og specifikke forudsætningskrivelse, idet der heri er givet mulighed for at anvende andre brændsler end naturgas i området.

Det var bl.a. på den baggrund, der blev etableret et biogasanlæg i Helsingør. Forudsætningskrivelserne er dog ikke begrænset til

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 31 af 67

anvendelsen af biogas, men giver tillige mulighed for at anvende træflis.

Endvidere **bestrides** det, at et projektforslag alene kan godkendes, hvis det er både miljømæssigt og samfundsøkonomisk fordelagtigt, jf. varmforsyningslovens § 1.

Det fremgår således af Energistyrelsens dagældende vejledning i samfundsøkonomiske analyser, at der kan gennemføres varmforsyningsprojekter der reducerer CO₂-udledningen, selvom projektet er samfundsøkonomisk dyrere end referencen. Det er alene en forudsætning herfor, at den meromkostning, som en reduktion af CO₂-udledningen kræver, står i rimeligt forhold til investeringen i projektet. Energistyrelsen forudsætter med andre ord, at der kan godkendes projekter, som ikke er samfundsøkonomisk rentable, når blot de er miljømæssigt fordelagtige.

Det er først efter Energistyrelsens nye vejledning i samfundsøkonomiske beregninger fra april 2005, at CO₂-virkningerne værdisættes og indgår i de samfundsøkonomiske beregninger.

4. Processuelle forhold

Sagen kan for Helsingør Kommunes og Helsingør Fjernvarmforsynings vedkommende forelægges for Energiklagenævnet.

[...]"

Ved brev af 7. juni 2006 fremsendte advokat Lisbeth Hjortborg Jensen yderligere bemærkninger på vegne af HNG I/S. Fra brevet citeres:

"[...]

3. Materielle indsigelser

Det skal fastholdes, at et projektforslag alene kan godkendes, såfremt det er både samfundsøkonomisk og miljømæssigt fordelagtigt i henhold til varmforsyningslovens § 1.

Helsingør Kommune og dermed også Energiklagenævnets skønsudøvelse i sagen er således underlagt såvel varmforsyningslovens § 1 som regler i projektbekendtgørelsen og den generelle forudsætningskrivelse, hvorfor det ikke er tale om et frit skøn eller for den sags skyld en så bred skønsudøvelse, som lagt til grund af Helsingør Kommune i forbindelse med deres behandling af nærværende sag.

I den forbindelse skal det påpeges, at Energiklagenævnet bør inddrage samtlige nye omstændigheder i sagen i forbindelse med

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 32 af 67

revurderingen af sagen, således at der nu træffes en materiel rigtig afgørelse.

Ny og mellemkommen lovgivning skal således inddrages i vurderingen, således at Energistyrelsens nye vejledning i samfundsøkonomiske beregninger fra april 2005 lægges til grund for de miljømæssige og samfundsøkonomiske vurderinger af sagen.

[...]"

Ved brev af 14. juni 2006 fremsendte advokat Per Hemmer på vegne af Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarmeforsyning supplerende bemærkninger til sagen. Fra brevet citeres:

"[...]

2. HNG I/S' materielle indsigelser

Vedrørende HNG I/S' materielle indsigelser **fastholdes**, at projektforslaget er i overensstemmelse med såvel varmforsyningsloven som Energiministerens generelle og specifikke forudsætningskrivelser.

2.1 Områdeafgrænsningen

Ifølge den generelle forudsætningskrivelses pkt. 3.3.1 forudsættes den gældende områdeafgrænsning mellem "*naturgasforsyningen og fjernvarmeforsyningen*" som udgangspunkt opretholdt, medmindre samfundsøkonomiske hensyn taler imod. I så fald skal der optages forhandlinger mellem de berørte forsyningsselskaber.

Efter bestemmelsens ordlyd og Energistyrelsens vejledningsnotat om brug af bekendtgørelse om varmeplanlægning og godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, december 1992, vedrører områdeafgrænsningen områder, der forsynes med fjernvarme, og områder der forsynes med individuel naturgas.

Flisanlægget skal alene levere varme til de eksisterende fjernvarmeområder i Helsingør Kommune, hvorimod de eksisterende områder, der forsynes med individuel naturgas, opretholdes uændret.

På den baggrund **bestrides** det, at der med etableringen af flisanlægget sker en ændring af områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmeforsyningen, og at det derfor var

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 33 af 67

et krav, at Helsingør Kommune optog forhandlinger med HNG I/S.

Ved etableringen af Helsingør Kraftvarmeværk var det desuden forudsat, at en del af fjernvarmeforsyningen skulle baseres på miljøvenlige brændsler i form af biogas. Der sker derfor ikke en forrykkelse af HNG I/S's økonomi og investeringsforudsætninger ved, at flisanlægget afløser biogasanlægget.

2.2 Varmeforsyningslovens formål

Det er varmforsyningslovens formål at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi.

Hertil kommer, at det er et væsentligt formål med den generelle forudsætningskrivelse, at øge anvendelsen af miljøvenlige energikilder, herunder træflis.

Helsingør Kommune godkendte projektforslaget vedrørende flisanlægget efter en samlet vurdering, hvor det bl.a. indgik, at flisanlægget medfører en væsentlig reduktion i CO₂-emissionen.

På den baggrund gøres det **gældende**, at der ikke er grundlag for, at Energiklagenævnet tilsidesætter projektgodkendelsen som stridende mod varmforsyningslovens formål.

Desuden har varmforsyningslovens formålsbestemmelse ikke et sådant indhold, at den begrænser Helsingør Kommunes skøn og dermed kan medføre ugyldighed.

Der henvises herved til Energiklagenævnets afgørelse af 27. april 2006 vedrørende Give, hvor Energiklagenævnet traf afgørelse om, at

"Projektbekendtgørelsens bestemmelser om indholdet af en projektansøgning og om, at kommunen foretager en energimæssig, bruger- og samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet, tager sigte på at tilvejebringe et forsvarligt oplysningsgrundlag for kommunens godkendelse. Herefter tilkommer der kommunalbestyrelsen en skønsfrihed inden for ordlydens vide rammer, f.eks. med henblik på at etablere en biomassefyret varmecentral, der vil nedbringe CO₂-belastningen og dermed er i overensstemmelse med varmforsyningslovens formål om miljøvenlig energianvendelse, jf.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 34 af 67

§ 1 stk. 1, og § 9, stk. 1. Sidstnævnte bestemmelse giver ikke naturgas nogen fortrinsret frem for anvendelse af "miljøvenlig brændsel".

3. Energiklagenævnets afgørelsesgrundlag

Det gøres gældende, at Energiklagenævnet skal afgøre sagen på grundlag af det retsgrundlag som var gældende, da Helsingør Kommune godkendte projektforslaget for flisanlægget.

Det er kun, hvis Helsingør kommunes afgørelse er i strid med dette regelgrundlag, at afgørelsen kan annulleres eller hjemvises. Ellers er der tale om, at Energiklagenævnet annullerer eller hjemviser en afgørelse, som blev truffet på et korrekt grundlag.

På den baggrund kan Energistyrelsens nye vejledning for samfundsøkonomiske beregninger og den nye projektbekendtgørelse ikke lægges til grund.
[...]"

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 35 af 67

Ved brev af 19. juni 2007 fremsendte advokat Christian Sinding supplerende bemærkninger på vegne af Energi E2 A/S. Fra brevet citeres:

"[...]"

1. Ad punkt 2.1- hensynet til offentlige interesser i en tilbagekaldelse

Advokat Per Hemmer anfører i dette afsnit, at Helsingør Kommunes projektgodkendelse ikke skulle være "udtryk for en tilsidesættelse" af hensynet til den overordnede varmeplanlægning. Som begrundelse herfor anføres, at godkendelsen: "er i overensstemmelse med varmforsyningslovens og forudsætningskrivelsens formål om blandt andet at fremme den mest miljøvenlige anvendelse af energi"

Dette udsagn er en ufuldstændig gengivelse af bestemmelserne i varmforsyningslovens § 1 om lovens formål. Det fremgår således udtrykkeligt af lovens § 1, stk. 2, at tilrettelæggelsen af varmforsyningen skal ske med henblik på at fremme samproduktionen af varme og elektricitet mest muligt. Denne bestemmelse opfyldes ikke af det projekt, som Helsingør Kommune har godkendt.

Det forekommer på den baggrund åbenbart, at allerede hensynet til offentlige interesser taler for en tilbagekaldelse af Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004.

2. Ad punkt 2.2 - hensynet til ENERGI E2 A/S

Advokat Per Hemmer anfører under dette punkt, at Helsingør Kraftvarmeværk oprindeligt blev dimensioneret til at producere 128.000 MWh pr. hr.

Dette udsagn er ikke korrekt. Som anført i mit indlæg til Energiklagenævnet af 17. marts 2004, afsnit 5, var det i projektforslaget vedrørende etablering af Helsingør Kraftvarmeværk fra marts 1991 forudsat, at det samlede varmegrundlag ved værkets idriftsættelse i 1994 ville være 595 TJ. Det var endvidere forudsat, at 90% af dette grundlag, svarende til ca. 536 TJ pr. år skulle dækkes ved leverancer fra Helsingør Kraftvarmeværk (naturgasbaseret kraftvarme samt affaldsvarme). Det korrekte dimensioneringsgrundlag for Helsingør Kraftvarmeværk var således 536 TJ pr. år, hvilket svarer til 149.000 MWh pr. hr.

Hertil kommer, at en række af udgifterne til de udvidelser af varmegrundlaget, som var forudsat i projektforslaget, er afholdt af ENERGI E2 A/S.

Det gøres gældende, at disse to omstændigheder udgør tilstrækkeligt tungtvejende hensyn til, at Energiklagenævnets afgørelse bør tilbagekaldes.

3. Ad punkt 2.4 - hensynet til Helsingør Fjernvarmeforsyning

Advokat Per Hemmer anfører i dette afsnit, at Helsingør Fjernvarmeforsyning i god tro har indrettet sig i tillid til Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004.

Rigtigheden af dette udsagn bestrides. Jeg gjorde således ved brev af 2. marts 2005, der vedlægges i kopi, advokat Per Hemmer opmærksom på, at ENERGI E2 A/S ville fastholde Helsingør Kommunale Værker på forpligtelserne i henhold til samarbejdsaftalens § 1 vedrørende aftagepligt fra kraftvarmeværket, uanset Energiklagenævnets stadfæstelse af Helsingør Kommunes projektgodkendelse.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 36 af 67

Helsingør Fjernvarmeforsyning var således allerede fra dette tidspunkt klar over, at udgifter afholdt i forbindelse med projekteringen m.v. af fliskedlen måtte anses for spildte, medmindre fliskedlen alene anvendtes til spids- og reservelast..

Advokat Per Hemmer anfører endvidere i det nævnte afsnit, at Helsingør Kommunes Park- og Vejafdeling som følge af godkendelsen er flyttet fra den gamle forbrændingsanlæg. Efter det for ENERGI E2 A/S oplyste var denne flytning besluttet lang tid forud for Helsingør Kommunes godkendelse af fliskedlen.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Endelig anfører advokat Per Hemmer i det nævnte afsnit, at der kan blive tale om mistede EU-tilskud, hvis Energiklagenævnet tilbagekalder afgørelsen.

Side 37 af 67

Dette argument er efter ENERGI E2 A/S' opfattelse ikke logisk. Hvis flisanlægget ikke opføres, fordi godkendelsen heraf er meddelt i strid med den gældende varmemforsyningslov, og tilskuddet som følge heraf bortfalder, skyldes det jo blot, at Helsingør Fjernvarmeforsyning ikke opfylder de materielle betingelser for at opnå tilskuddet. I så fald lider Helsingør Fjernvarmeforsyning ikke noget retligt beskyttet tab.

4. Ad punkt 4.1- 90%-kravet

Vedrørende dette punkt henvises til det ovenfor i afsnit 2 anførte.

[...]"

Ved brev af 21. juni 2006 fremsendte advokat Lisbeth Hjortborg Jensen yderligere bemærkninger på vegne af HNG I/S. Fra brevet citeres:

"[...]

Med henvisning til advokat Per Hemmers skrivelse af 14/6 2006 skal jeg hermed, fremkomme med følgende supplerende bemærkninger, idet mine tidligere bemærkninger i det hele fastholdes:

[...]

Områdeafgrænsning

Advokat Per Hemmer anfører i sin skrivelse, at der ved etablering af flisanlægget ikke sker en ændring af områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyning og fjernvarmeforsyning.

Jeg skal i den forbindelse henviser til forslag om lov om varmforsyning, fremsat den 7/11 1989, hvoraf det af bemærkningerne til lovforslagets § 4 fremgår, at:

"Mere indgribende projekter, der berører forskellige forsyningselskaber samt eventuelt andre kommuner, vil kræve samarbejde mellem de berørte parter om bl.a. fordeling af lokale energiressourcer og om økonomiske og organisatoriske forhold. Projekter som f.eks. brændselsomlægning på en fjernvarmecentral til lokale energikilder forudsætter forhandlinger med det regionale naturgasselskab og andre berørte forsyningselskaber, der anvender eller overvejer at anvende det pågældende lokale brændsel.

Ved ændring i områdeafgrænsning så som overgang til anden kollektiv forsyning eller områdeudvidelser, hvor anden kollektiv forsyning også var en mulighed, forudsættes de berørte forsyningsinteresser ligeledes inddraget".

Den generelle forudsætningskrivelse af 13/9 1990, udarbejdet efter lovforslagets fremsættelse, må derfor forstås således, at brændselsomlægninger fra naturgas til flis på et fjernvarmeanlæg betragtes som en ændring af områdeafgrænsningen. Under alle omstændigheder skal det understreges, at det i den generelle forudsætningskrivelse af 13/9 1990 pkt. 3.1. a udtrykkeligt anføres, at *"Anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af naturgasforsynede områder, skal forsynes med naturgas."*

Såfremt man ønsker at fravige dette, fremgår det af forudsætningskrivelsen pkt. 5, at Energistyrelsen skal anmodes om dispensation og at Energistyrelsen *"i særlige tilfælde"* kan dispensere fra forudsætningerne.

Idet det af den specifikke forudsætningskrivelse af 13. september 1990 for Helsingør-området fremgår, at forsyningen i Helsingør skal ske ved decentral naturgasbaseret kraftvarmeproduktion med mulighed for kombination med affaldsgas, forudsætter en omlægning, som den af Helsingør Kommune og Energiklagenævnet godkendte, dispensation fra Energistyrelsen.

Da der ikke i denne sag er ansøgt om Energistyrelsens dispensation - hvilket i sig selv er en væsentlig, retlig mangel ved såvel Helsingør Kommunes afgørelse af 11/11 2002 som Energiklagenævnets afgørelse af 14/12 2004 - afgørelsernes ugyldighed.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 38 af 67

Jeg skal hertil ligledes henviser til den af advokat Per Hemmer anførte Energiklagenævnssag af 27/4 2006, hvor Energiklagenævnet netop afgjorde, at sagen skulle hjemvises til fornyet dispensationsbehandling hos Energistyrelsen.

I den forbindelse finder jeg anledning til at understrege, at der på trods af Energiklagenævnets bemærkninger i deres afgørelse af 27/4 2006 endnu ikke foreligger praksis vedrørende begrundelse for dispensationer fra forudsætningskrivelsen af 13/9 1990.

Afslutning

Med henvisning til det ovenfor anførte, samt mine tidligere indlæg, skal det sammenfattende gøres gældende;

- at såvel Helsingør Kommune som Energiklagenævnets afgørelse er i strid med Varmeforsyningsloven og de med hjemmel deri udstedte generelle samt specifikke forudsætningskrivelser af 13/9 1990,
- at såvel Helsingør Kommune som Energiklagenævnets afgørelser er behæftet med væsentlige retlige mangler,
- at der i henhold til forudsætningskrivelsen af 13/9 1990 skal indhentes Energistyrelsens dispensation til brændselsomlægning og ændring af områdeafgrænsning,
- at afgørelsernes ugyldighed medfører, at Energiklagenævnets genoptagelse skal medføre annullation af afgørelserne,
- at der således ikke bliver tale om tilbagekaldelse fra Helsingør Kommune,
- at der, uanset om sagerne måtte være gyldige om end ulovlige, ikke er særlig omstændigheder til hinder for en tilbagekaldelse af afgørelserne,
- at en tilbagekaldelse af afgørelserne bør medføre en tilsidesættelse eller i det mindste en hjemvisning til fornyet behandling hos Helsingør Kommune bl.a. med henblik på ansøgning om Energistyrelsens dispensation, og
- at denne fornyede behandling under hensyn til, at Helsingør Varmeforsyning er kommunalt ejet, i sin helhed bør ske til Energistyrelsen.

[...]"

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 39 af 67

Ved brev af 28. juni 2006 fremsendte advokat Per Hemmer på vegne af Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarmeforsyning supplerende bemærkninger til sagen. Fra brevet citeres:

"[...]

Energi E2's indlæg af 19. juni 2006 giver anledning til følgende afsluttende bemærkninger, idet der i øvrigt henvises til Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarmeforsynings tidligere indlæg:

1. Tilbagekaldelse

Det **fastholdes**, at betingelserne for at tilbagekalde Energiklagenævnets afgørelse af 14. december ikke er opfyldt.

1.1 Hensynet til offentlige interesser

Vedrørende hensynet til offentlige interesser bemærkes, at det efter den generelle forudsætningsskrivelse (side 5) alene er et krav, at anlæg indrettes som kraftvarmeanlæg, hvis denne produktionsform er samfundsøkonomisk rentabel. Dette gælder fortsat efter den nye projektbekendtgørelse.

Da det som anført i mit indlæg af 10. april 2006 ikke er samfundsøkonomisk rentabelt at drive flisanlægget som et kraftvarmeanlæg, er der derfor ikke tale om, at hensynet til offentlige interesser til sidesættes ved etableringen af flisanlægget.

1.2 Hensynet til Energi E2

Vedrørende hensynet til Energi E2 **fastholdes**, at Energi E2 uanset etableringen af flisanlægget vil levere mere varme til Helsingør Fjernvarmeforsyning end forudsat, da Helsingør Kraftvarmeværk blev etableret.

Der henvises herved til projektforslaget for Helsingør Kraftvarmeværk, uddrag heraf er vedlagt som **bilag 7**, hvor det fremgår, at Helsingør Fjernvarmeforsynings daværende varmeforbrug var 440 TJ stigende til forventet 515 TJ i 1994. 90% af 515 TJ er 463,5 TJ (128.750 MWh) og på den baggrund blev det bestemt i samarbejdsaftalen mellem Helsingør Fjernvarmeforsyning og Energi E2, at "HØV forventes årligt efter en udvidelse af varmegrundlaget at aftage ca. 460.000 GJ fra IFV's kraftvarmeværk i årene efter idriftsættelsen i 1993."

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 40 af 67

Med et varmeforbrug på 665 TJ (187.733 MWh) i det nætop afsluttede varmeår, som forventes at stige til 728 TJ (201.700 MWh) i 2007/2008 er der derfor ikke tale om, at Energi E2's investeringsforudsætninger tilsidesættes med etableringen af flisanlægget.

1.3 Hensynet til Helsingør Fjernvarmeforsyning

Samarbejdsaftalen mellem Helsingør Fjernvarmeforsyning og Energi E2 er uden betydning for spørgsmålet, om Helsingør Fjernvarmeforsyning har indrettet sig i tillid til, at der med Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004 forelå en endelig myndighedsgodkendelse af flisanlægget.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 41 af 67

Hertil kommer, at det falder uden for Energiklagenævnets kompetence at vurdere samarbejdsaftalen.

Vedrørende udgifterne til flytning af Helsingør Kommunes park- og vejafdeling bemærkes, at flytningen ikke var planlagt forud for projektarbejdet om flisanlægget..

Ved udarbejdelsen af projektforslaget var der enighed om, at park- og vejafdelingen først skulle flytte, når flisanlægget var endeligt godkendt. På den baggrund fandt flytningen sted da Energiklagenævnet havde stadfæstet Helsingør Kommunes projektgodkendelse.

Samtlige udgifter til flytning er derfor afholdt i tillid til Energiklagenævnets afgørelse.

Vedrørende EU-tilskud bemærkes, at Helsingør Kommune risikere at miste et samlet EU-tilskud på kr. 8 mio. Af dette beløb vedrører kr. 3,8 mio. etableringen af flisanlægget. De resterende kr.

4,2 mio. er tilskud til energibesparelser i kommunale bygninger under ECO-city projektet..

Da Helsingør Kommune må udtræde af ECO-city projektet, hvis flisanlægget ikke etableres, er der derfor tale om, at kommunen lider et følgetab, hvis Energiklagenævnets afgørelse tilbagekaldes.

Tabet er retsbeskyttet, idet det er opnået i tillid til Energiklagenævnets afgørelse og Helsingør Kommune har indrettet sig i tillid til projektdeltagelsen.

2. 90%-kravet

Vedrørende 90%-kravet henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 16. juni 2006 om Lem Varmeværk. Ifølge afgørelsen gælder kravet om en dækningsgrad på 90% fra det naturgasfyrede decentralte kraftvarmeværk alene på tidspunktet for dette værks etablering.

[...]"

Ved brev af 29. juni 2007 fremsendte advokat Christian Sinding supplerende bemærkninger på vegne af Energi E2 A/S. Fra brevet citeres:

"[...]"

Advokat Per Hemmers indlæg af 28. juni 2006 giver ENERGI E2 A/S anledning til følgende bemærkninger:

Ad 1.2 - hensynet til ENERGI E2 A/S

Det er ikke korrekt, når det i indlægget hævdes, at det af projektforslaget for Helsingør Kraftvarmeværk (bilag 7) skulle fremgå, at Helsingør Fjernvarmeforsynings varmeforbrug forventedes at udgøre 515 TJ i 1994. Det fremgår således af projektforslagets side 9 (bilag H), at områderne Nøjsomheden, Borupgård og Sygehuset forudsættes at indgå i Helsingør Fjernvarmes forsyningsområde. Dette understøttes af, at det på side 5 i Energistyrelsens samtykke (bilag 1) til opførelse af kraftvarmeanlægget er angivet, at:

"Helsingør Kommune sikrer, at der senest 1. november 1991 foreligger projektforslag for kraftvarmeforsyning fra transmissiønssystemet af Nøjsomheden, Borupgård og Sygehuset."

Det samlede, forudsatte varmegrundlag i projektforslaget udgjorde således 595 TJ. 90% heraf udgør til 536 TJ, som svarer til 149 MWh.

Ad punkt 2 - 90%-kravet

I advokat Per Hemmers indlæg henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 16. juni 2006 om Lem Varmeværk.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 42 af 67

Det fremgår af den nævnte afgørelse, at den generelle og specifikke forudsætningskrivelse vedrørende kraftvarme for det pågældende område ikke indebar, at Lem Varmeværk var afskåret fra at etablere en biomassekedel til dækning af spids- og reservelastbehovet. Sagen kan derfor ikke sammenlignes med nærværende sag, idet Helsingør Fjernvarmeforsyning ifølge sin principale påstand for Energiklagenævnet gør krav på at anvende den flisfyrede kedel som grundlast.

[...]"

Ved brev af 7. juli 2006 fremsendte advokat Lisbeth Hjortborg Jensen yderligere bemærkninger på vegne af HNG I/S. Fra brevet citeres:

"[...]

I forlængelse af advokat Per Hemmers brev af 28/6 2006 samt advokat Christian Sindings af 29. juni 2006 skal jeg på vegne min klient fremkomme med følgende præciseringer:

Energiklagenævnets afgørelse af 16/6 2006

Advokat Per Hemmer henviser i sit indlæg til Energiklagenævnets afgørelse af 16/6 2006 vedrørende Lem Varmeværk som værende retningsgivende også afgørelsen af denne sag.

Hertil skal jeg præcisere, at Energiklagenævnets afgørelse af 16. juni 2006 er konkret begrundet og jeg kan i det hele tilslutte mig advokat Christian Sindings bemærkninger i relation til Energiklagenævnets afgørelse af 16. juni 2006.

Det godkendte flisanlæg i Lem-sagen er således et spids- og reservelast anlæg, hvis produktion som følge af at der i området havde været et øget varmebehov, som ikke kunne have været forudset ved værkets etablering, skal dække 40% af varmeproduktionen på værket, og således ikke skal erstatte den eksisterende grundlast produktion på det naturgasbaserede kraftvarmeværk.

Lem-sagen bygger således på et uforudset øget varmebehov, et forhold som ikke gør sig gældende i denne sag. Jeg skal i den forbindelse henvise til såvel projektforslaget som Energi E2 og Nordforbrændings hørings svar i sagen.

Endvidere kan det oplyses, at Helsingør Varmeværk netop har udarbejdet tre nye projekter, hvoraf tilsyneladende ingen af disse forudsætter etablering af øget produktionskapacitet eller

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 43 af 67

etableringen af det ved Helsingør Kommunes afgørelse af 11/11
2002 godkendte flisanlæg.

[...]"

Sammenfatning vedrørende de afgivne nye indlæg fra sagens parter og Helsingør Kommune

HNG I/S gør for så vidt angår sagens *processuelle* behandling navnlig gældende,

at såvel Helsingør Kommune som Energiklagenævnet ved behandlingen af sagen har begået sagsbehandlingsfejl ved ikke at have inddraget HNG I/S som part i sagen og i den forbindelse bl.a. have partshørt selskabet, idet HNG I/S, som distribuerer naturgas i det pågældende område, vil blive berørt af projektforslaget i form af manglende distributionsindtægter som følge af brændselsomlægning fra naturgas til biomasse,

at den manglende høring er en klar overtrædelse af garantiforskriften i henhold til såvel Forvaltningslovens § 19, Varmeforsyningslovens § 3 som projektbekendtgørelsens bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg) § 8 og § 11,

at Energiklagenævnet derfor bør tilsidesætte Helsingør Kommunes afgørelse som ugyldig, subsidiært hjemvise sagen til fornyet behandling i Energistyrelsen.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 44 af 67

HNG I/S gør for så vidt angår sagens *realitet* navnlig gældende,

at Energiklagenævnet ved sin eventuelle realitetsbehandling af sagen skal anvende de nuværende forhold såvel retligt som faktisk, herunder ved at anvende de retlige ændringer, der følger af § 5a i ændringsbekendtgørelse nr. 1210 af 9. december 2004, samt ved anvendelse af de retningslinier for samfundsøkonomiske analyser på energiområdet, som er udarbejdet af Energistyrelsen i april 2005

at Helsingør Kommunes afgørelse af 11. november 2002 er i strid med varmforsyningsloven (§§ 1 og 6, stk. 1, nr. 4), og de med hjemmel i loven udstedte retningslinier,

at Helsingør Kommunes afgørelse af 11. november 2002 er i strid med Energiministeriets forudsætningsskrivelse af 13. september 1990 og den specifikke forudsætningsskrivelse for Helsingør-området,

at projektforslaget er samfundsøkonomisk ufordelagtigt,

at projektforslaget ikke indeholder beregninger vedrørende anlæg til eventuel spids- og reservelastforsyning, og derfor ikke kan vurderes i henhold til reglerne for dette,

at økonomiske hensyn til Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarme ikke kan tillægges vægt, og

at hensynene til HNG I/S under alle omstændigheder er mere tungtvejende,

Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarmeforsyning gør for så vidt angår sagens *processuelle* behandling navnlig gældende:

at naturgasselskabernes interesser var under kommunens behandling af sagen varetaget af Dong A/S ifølge et aftalemæssigt grundlag om levering og transport af naturgas mellem Dong A/S, Naturgas Midt-Nord I/S og HNG I/S,

at HNG I/S derfor ikke var part eller på anden måde høringsberettiget ved Helsingør Kommunes og Energiklagenævnets behandling af sagen.

at afgørelserne derfor ikke er ugyldige.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarmeforsyning gør for så vidt angår sagens *realitet* navnlig gældende:

Side 45 af 67

at HNG I/S ikke har tilvejebragt nye retlige eller faktiske oplysninger,

at HNG I/S' interesser kan ikke kan indgå i en vurdering af, om afgørelserne kan tilbagekaldes,

at en afvejning af hensynet til Energi E2 A/S og hensynet til offentlige interesser sammenholdt med hensynet til Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarmeforsyning ikke kan begrunde en tilbagekaldelse af Energiklagenævnets afgørelse,

at afgørelserne subsidiært, efter en konkret væsentlighedsvurdering skal opretholdes som gyldige, selvom Energiklagenævnet måtte finde, at der foreligger formelle eller materielle mangler

at Helsingør Kommunes og Energiklagenævnets afgørelse er i overensstemmelse med varmforsyningsloven og med såvel Energiministeriets forudsætningsskrivelse af 13. september 1990 og den specifikke forudsætningsskrivelse for Helsingør-området,

at kravet i den generelle forudsætningsskrivelse om en dækningsgrad på 90 % af den samlede årlige varmeproduktion alene gjaldt, da værket blev etableret,

at der ikke er grundlag for at Energiklagenævnet på ny vurderer spørgsmålet om projektforslagets overensstemmelse med varmforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 4

at der ikke er grundlag for at Energiklagenævnet på ny vurderer spørgsmålet om de samfundsøkonomiske beregninger, og at det falder udenfor Energiklagenævnets kompetence at vurdere varmeaftalen mellem Energi E2 A/S og Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarmeforsyning,

at det godkendte flisanlæg subsidiært kan godkendes til spids- og reserve-lastfunktion, og

- at Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarmeforsyning har indrettet sig i tillid til Energiklagenævnets afgørelse, og risikerer at lide betydelige økonomiske tab, hvis afgørelsen tilsidesættes.
- at sagen skal afgøres efter de lovregler og retningslinier og faktiske forhold, som forelå da Helsingør Kommune godkendte projektforslaget.

Energi E2 A/S gør navnlig gældende,

- at projektgodkendelsen er i strid med varmforsyningslovens overordnede varmeplanlægningshensyn og Energiministeriets forudsætningskrivelse af 13. september 1990,
- at projektgodkendelsen er i strid med kravet i den generelle forudsætningskrivelse om en dækningsgrad på 90 % af den samlede årlige varmeproduktion,
- at sagen ikke kan sammenlignes med Energiklagenævnets afgørelse vedrørende Lem Varmeværk, som drejede sig om et biomassebaseret anlæg til spids- og reservelast.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 46 af 67

Lovgivning mm.

a) Varmeforsyningsloven

Fra varmforsyningsloven lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 citeres:

"...

Kapitel 1

Formål og definition

§ 1. Lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand samt at formindske energiforsyningsafhængigheden af olie.

Stk. 2. Tilrettelæggelsen af varmforsyningen skal i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål ske med henblik på at fremme samproduktionen af varme og elektricitet mest muligt.

...

Kapitel 2

Varmeforsyningsplanlægning

§ 3. Det påhviler kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter at udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen.

Stk. 2. Økonomi- og Erhvervsministeren [nu Transport- og energiministeren] kan fastsætte regler eller træffe afgørelse om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den kommunale varmforsyningsplanlægning.

Stk. 3. Økonomi- og Erhvervsministeren skal over for Folketingets Enerkipolitiske Udvalg redegøre for mere betydende foranstaltninger, som påtænkes gennemført i medfør af loven.

...

§ 5. Økonomi- og Erhvervsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om planlægningen efter § 3, stk. 1, og behandlingen af sager efter § 4.

...

§ 9. For eksisterende produktionsanlæg gælder, at de på et af økonomi- og erhvervsministeren fastsat tidspunkt, jf. dog stk. 2, skal overgå til kraftvarmeforsyning, anvendelse af naturgas eller lignende miljøvenligt brændsel i overensstemmelse med de forudsætninger, der meddeles af økonomi- og erhvervsministeren efter § 3, stk. 2.

...

§ 35. Loven træder i kraft den 15. juni 1990.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov om varmeforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 330 af 29. juni 1983.

Stk. 3. Indtil økonomi- og erhvervsministeren har truffet anden bestemmelse, kan kommunalbestyrelsen ikke godkende projekter, der strider mod de i medfør af de hidtil gældende regler godkendte regionale varmeforsyningsplaner."

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 47 af 67

Formålsbestemmelsen i Varmeforsyningslovens § 1 stammer - bortset fra angivelsen af miljøvenlig anvendelse af energi - fra den første varmeforsyningslov, der blev indført med lov nr. 258 af 8. juni 1979, og som trådte i kraft 1. januar 1980. I bemærkningerne til lovens kapitel 1 fremgår bl.a.:

"Varmeforsyningsplanlægningens vigtigste formål bliver at fremme en omlægning af varmeforsyningssystemerne, så der kan anvendes andre energikilder end olie og at fremme mulighederne for besparelser.

Planlægningen skal således i givet fald medvirke til at nyttiggøre bl.a. overskudsvarme fra kraftværker, affaldsforbrændingsanlæg mv. samt naturgas, geotermisk energi, halm, biogas, vind- og solenergi i opvarmningssektoren.

...

Endvidere må planlægningen tilrettelægges således, at det endelige valg af forsyningsform i de enkelte områder sker, efter at der

er foretaget energimæssige og økonomiske analyser af alternative forsyningsformer."

Ved vedtagelsen af den anden varmforsyningslov (lov nr. 382 af 13. juni 1990) blev miljøhensynet indsat direkte i formålsbestemmelsen. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår:

"Fremhævelsen af miljøhensyn i selve lovens formålsbestemmelse på linie med olieafhængigheden sker i konsekvens af den stadig klarere og mere afgørende sammenhæng, som viser sig at bestå mellem energi og miljø.

Miljøvaretagelsen indgår allerede i dag, bl.a. med henvisning til samfundsøkonomiske hensyn, med en betydelig vægt ved tilrettelæggelsen af energiforsyningen og forbruget. Imidlertid har de med forureningen forbundne risici i det seneste årti antaget en så omfattende og alvorlig dimension, at det forekommer naturligt, at varetagelsen af miljøhensyn nu direkte fremgår af selve lovens formålsbestemmelse.

Bestemmelsens nye formulering afspejler således den ændrede balance i en energipolitisk prioritering, som skal sikre en markant reduktion af energisystemets skadelige miljøpåvirkninger som et resultat af en langsigtet energipolitik.

En forudsætning for realisering af de ønskede miljømæssige mål vil være en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af den samfundsmæssige ressourceindsats.

Som hidtil vil samfundsøkonomiske kriterier derfor være afgørende for valget af de midler i varmforsyningsplanlægningen, som skal hidføre en reduktion af miljøbelastningen.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at uanset at der navnlig i et længere tidsperspektiv knytter sig en betydelig usikkerhed til omkostningerne for de enkelte virkemidler, vil en betydelig ressourceindsats kunne vise sig fornøden.

På den baggrund forekommer det nærliggende at søge miljøbelastningen reduceret ved - så tidligt som muligt - at gennemføre de tiltag, som kan realiseres uden samfundsøkonomiske meromkostninger, eller som tillige lader sig begrunde ud fra andre hensyn. Mulighederne herfor på kort sigt vil navnlig være knyt-

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 48 af 67

tet til samproduktionen af kraft og varme, energibesparelser i slutforbruget samt overgang til miljøvenlige brændsler."

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår endvidere:

"Lovforslaget har navnlig til formål at forenkle og decentralisere den gældende procedure- og kompetenceordning i varmforsyningsplanlægningen. Med det sigte indebærer forslaget en ophævelse af lovens særlige planbestemmelser, med den konsekvens at gennemførelsen af nye varmforsyningsprojekter ikke længere er bundet til en forudgående vedtagelse af særskilte kommunale eller regionale varmforsyningsplaner og tillæg hertil.

Udover ophævelse af lovens planbestemmelser indeholder lovforslaget en ændring af lovens formålsbestemmelse i § 1, således at prioriteringen af miljømæssige hensyn nu fremgår direkte af formålsbestemmelsen.

Forslaget skal ses på baggrund af den stadig øgede betydning, som miljømæssige hensyn har fået ved energisystemets og ikke mindst varmforsyningens tilrettelæggelse. Ændringen tilsigter at afspejle og videreføre denne udvikling.

...

Det planlægningsresultat, som i dag fremgår af de regionale planer, herunder regionale delplaner, danner i vidt omfang de mere grundlæggende og blivende rammer for varmforsyningsforholdene og vil derfor fortsat være af betydning. Lovforslaget opretholder derfor i en overgangsperiode sådanne planer, indtil de afvikles i overensstemmelse med energiministerens nærmere bestemmelser, der meddeles med hjemmel i lovforslagets overgangsregler.

De foreliggende godkendte amtskommunale varmforsyningsplaner vil således som udgangspunkt indtil videre være bindende for den kommunale varmforsyningsplanlægning og projektbehandling efter lovforslagets § 3, stk. 1 og § 4 på samme måde som hidtil med den konsekvens, at kommunalbestyrelsen ikke kan godkende projekter i strid hermed.

Nyordningen vil derfor i første omgang alene få virkning i sin helhed overfor projekter, der ikke helt eller delvist omfattes af retningslinier i de regionale varmforsyningsplaner, herunder regionale delplaner.

Afviklingen af planerne vil ske gradvis, fortrinsvis ved udstedelse af generelle retningslinier. Det er bl.a. hensigten, at den forestående planlægning for decentral kraftvarme skal ske efter generelle bestemmelser, der vil erstatte de konkrete retningsli-

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 49 af 67

nier for fjernvarmeforsyningen, som måtte findes i de regionale varmforsyningsplaner.

Indholdet af de kommunale varmforsyningsplaner, herunder kommunale delplaner, vil efter lovforslaget kunne ændres af kommunalbestyrelsen ved godkendelse af nye projekter, medmindre det pågældende projekt strider mod godkendte regionale varmforsyningsplaner eller forudsætninger efter § 3."

I forarbejderne til § 3, stk. 2, anføres følgende:

"Bestemmelsen giver hjemmel til at sikre, at varmeplanlægningens målsætninger med hensyn til samfundsøkonomi, forsyningssikkerhed, miljøbeskyttelse og teknologifremme stadig bliver grundlaget for kommunalbestyrelsens behandling af varmforsyningsprojekter."

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 50 af 67

Ved lov nr. 495 af 9. juni 2004 blev § 3, stk. 2 ændret med virkning fra 1. juli 2004 jf. bekendtgørelse nr. 616 af 18. juni 2004, således at sætningen: "*Ministeren kan samtidig hermed inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn*", blev indsat som 2. pkt.

Fra Økonomi- og erhvervsministerens bemærkninger til bestemmelsen citeres:

"Der foreslås indsat et nyt punktum i varmforsyningsloven § 3, stk. 2, der giver økonomi- og erhvervsministeren adgang til i sine retningslinier for den kommunale varmforsyningsplanlægning at inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn, herunder statsfinansielle hensyn.

Baggrunden herfor er, at miljømæssige, selskabsmæssige og/eller samfundsøkonomiske forhold kan pege på varmforsyningsmæssige løsninger, der påvirker de statsfinansielle forhold i uønsket retning. Omlægningen af den hidtidige støtte over tredlestarriffen til et produktionsuafhængigt tillæg vil eksempelvis kunne indebære en utilsigtet forøget anvendelse af ikke afgiftsbelagte brændsler (biomasse) på spids- og reservelastkedler, hvilket vil kunne betyde et væsentligt provenutab for staten. Til imødegåelse heraf vil det derfor blive bestemt i en bekendtgørelse, at værkerne ikke kan udskifte afgiftsbelagt brændsel med afgiftsfrit brændsel til spids- og reservelast produktion. Hvis alle naturgasfyrede decentrale kraft-varme-værker valgte at skifte hele brændselsforbruget til afgiftsfritaget biomasse, vil der være tale om et provenutab på op til 700 mio. kr. årligt."

Nærmere regler for kommunens godkendelse af projekter er fastsat i den da-gældende bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg (projektbekendtgørelsen), som ændret ved ændringsbekendtgørelse nr. 1210 af 9. december 2004, hvorved § 5a blev indsat til ikrafttræden d. 18. december 2004. Heraf fremgår følgende:

”§ 1. Bekendtgørelsen omfatter kommunalbestyrelsens planlægning for varmforsyningen og behandling af sager efter varmforsyningslovens § 3, stk. 1, og § 4.

§ 2. Kommunalbestyrelsen skal i samarbejde med forsynings-selskaber og andre berørte parter udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen, blandt andet til brug for kommunalbestyrelsens behandling og godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg.

Stk. 2. De af miljø- og energiministeren i medfør af varmforsyningslovens § 3 fastsatte forudsætninger skal lægges til grund for den kommunale varmforsyningsplanlægning og projektbehandling.

§ 3. Projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, der er omfattet af § 5 a og bilaget til bekendtgørelsen, skal forelægges kommunalbestyrelsen til godkendelse. Tilsvarende gælder vedligeholdelses- og reparationsarbejder på et kollektivt varmforsyningsanlæg, der tillige i væsentlig grad indebærer en forbedring af anlæggets drifts- og energiøkonomi samt levetid.

Stk. 2. Retlige og faktiske dispositioner til gennemførelse af et projekt må først foretages, efter projektet er godkendt.

Kapitel 2

Planlægning og brændselsvalg

...

§ 5 a. Ved etablering af produktionskapacitet til et fjernvarmenet, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraft-varme-anlæg, skal kommunalbestyrelsen ved godkendelse af projekter, der er omfattet af § 3, anvende kriterierne i stk. 2-4 for fastlæggelse af brændselsvalg.

Stk. 2. Ved etablering af varmeproduktionskapacitet efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen kun godkende brændslerne naturgas eller olie, jf. dog stk. 3 og 5.

Stk. 3. Ved etablering af varmeproduktionskapacitet efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen godkende biogas, lossepladsgas og anden forgasset biomasse forudsat, at brændslet anvendes på en kraft-varme producerende produktionsenhed baseret på disse brændsler.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 51 af 67

Stk. 4. Såfremt et øget varmebehov nødvendiggør en udvidelse af varmeproduktionskapaciteten, skal projektforslag på 1 MW eller derover indeholde en vurdering af muligheden for kraft-varmeforsyning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan ved etablering af udvidet varmeproduktionskapacitet efter stk. 4 godkende anvendelse af CO₂-afgiftsfrit brændsel for anlæg, der alene er dimensioneret til at dække det øgede varmebehov.«

Kapitel 3

Godkendelse af anlægsprojekter

§ 6. Ansøgning om godkendelse af et anlægsprojekt (projektforslag) skal være skriftlig og ledsaget af følgende oplysninger i det omfang, som er nødvendigt for den godkendende myndigheds bedømmelse af projektet:

- 1) den eller de ansvarlige for projektet,
- 2) forholdet til varmeplanlægningen, herunder forsyningsforhold og varmekilder, jf. § 4, samt til kommune- og lokalplaner,
- 3) forholdet til anden lovgivning, herunder til lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning,
- 4) fastlæggelse af forsyningsområder samt fastlæggelse af hvilke tekniske anlæg, herunder ledningsnet, der påtænkes etableret samt anlæggets kapacitet, forsynings sikkerhed og andre driftsforhold,
- 5) tidsplan for etableringen,
- 6) arealafståelser, servitutpålæg og eventuelle aftaler med grundejere mv., der er nødvendige for anlæggets gennemførelse,
- 7) redegørelse for projektansøgers forhandlinger med, herunder evt. udtalelser fra berørte forsynings selskaber, virksomheder m.fl.,
- 8) økonomiske konsekvenser for brugerne og
- 9) energi-, miljø-, samfunds- og selskabsøkonomiske vurderinger.

Stk. 2 Den projektgodkendende myndighed kan på grundlag af projektforslagenes forskellige karakter og baggrund bestemme, at oplysninger om et eller flere af de i stk. 1 nævnte forhold ikke skal foreligge, ligesom den projektgodkendende myndighed kan kræve yderligere oplysninger.

...

§ 8. Kommunalbestyrelsen skal skriftligt underrette berørte forsynings selskaber, kommuner og regionplanmyndigheder samt grundejere, der skal afgive areal eller pålægges servitut, om projektforslaget med henblik på, at eventuelle bemærkninger til projektforslaget kan fremsendes til kommunalbestyrelsen inden

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 52 af 67

for 4 uger. Ved ændringer i områdeafgrænsningen i forhold til det hidtidige plangrundlag, skal de berørte forsyningsselskaber mv. inddrages. Kommunalbestyrelsen kan tilsvarende underrette andre, f.eks. virksomheder, de statslige told- og skattemyndigheder.

...

§ 11. Forinden kommunalbestyrelsen kan meddele godkendelse, skal kommunalbestyrelsen foretage en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet. Vurderingen skal ske på baggrund af planlægningen, fastsatte forudsætninger og de af Energistyrelsen evt. fastlagte vilkår for samtykke og de efter § 8 modtagne bemærkninger.

Stk. 2 Forudsætter projektet anvendelse af de i lovens § 6, stk. 3, og § 7 nævnte regler, skal kommunalbestyrelsen vurdere regleres anvendelse i forhold til projektets økonomi og opfyldelsen af energipolitiske målsætninger mv.

...

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 53 af 67

Ved lov nr. 494 af 9. juni 2004 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning blev lov om naturgasforsyning affattet således:

”§ 7. Enhver kan frit vælge naturgasleverandør.

Stk. 2. Enhver i områder udlagt til naturgasforsyning i henhold til lov om varmforsyning og andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet, har ret til mod betaling at blive forsynet med naturgas gennem et leveringstilbud fra et forsyningspligtigt selskab, jf. § 26.

Stk. 3. Retten til levering af naturgas gennem et leveringstilbud fra et forsyningspligtigt selskab omfatter ikke forbrugere, som gør brug af retten til valg af leverandør, jf. stk. 1.

Stk. 4. Forbrugere, som gør brug af retten til valg af leverandør, jf. stk. 1, kan genindtræde i leveringen fra det forsyningspligtige selskab inden for rimelige frister og på rimelige vilkår.

Stk. 5. Bevillingspligtige selskaber, jf. kapitel 3 og 4, skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikke diskriminerende vilkår.”

For så vidt angår det retlige grundlag bemærkes supplerende, at omhandlede projektbekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg samt den generelle forudsætningskrivelse, jf. straks neden for) er ophævet i forbindelse med, at den nugældende projektbekendtgørelse tråd-

te i kraft den 1. januar 2006 (bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg).

b) Den generelle forudsætningskrivelse

Energiministeren udstedte med hjemmel i varmforsyningslovens §§ 3 og 9 den 13. september 1990 bl.a. en generel forudsætningskrivelse om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker mv.

Af denne forudsætningskrivelse, som er adresseret til "samtlige kommunalbestyrelser" fremgår følgende:

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 54 af 67

"1. Indledning

I medfør af varmforsyningslovens § 3 og § 9 fastsættes hermed generelle forudsætninger for omlægning af eksisterende fjernvarmeværker m.v. med henblik på at fremme udbygningen med decentrale kraftvarmeanlæg, og øge anvendelsen af miljøvenlige energikilder, herunder naturgas, halm, træflis eller andre bio-brændsler og kraftvarme.

Forudsætningerne finder tilsvarende anvendelse ved etablering af nye anlæg.

Forudsætningerne følger af den nye varmforsyningslov, der dels i sin formålsbestemmelse fremhæver hensynet til anvendelse af miljøvenlige energikilder og samproduktion af el og varme, dels giver nærmere regler, som har til formål at fremskynde omlægningen af eksisterende anlæg.

...

Nyordningens hovedbestemmelse findes i lovens § 9, hvorefter eksisterende produktionsanlæg skal overgå til kraftvarmforsyning, anvendelse af naturgas eller lignende miljøvenligt brændsel. Omlægningen skal ske på de af energiministeren fastsatte tidspunkter og i øvrigt i overensstemmelse med de forudsætninger, der meddels af energiministeren efter lovens § 3.

...

2. Varmeforsyningsanlæg, der omfattes af forudsætningerne.

De nedennævnte retningslinier gælder for alle produktionsanlæg, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, i varmforsyningsloven.

...

Ved nye anlæg forstås anlæg, der endeligt godkendes efter den nye lovs ikrafttræden den 15. juni 1990, mens alle andre anses for eksisterende anlæg.

**3. Forpligtelse til konvertering af eksisterende anlæg.
Etablering af nye anlæg.**

3.1 Kollektiv kraftvarme- eller naturgasforsyning eller anvendelse af biobrændsler.

De under pkt. 2 nævnte anlæg er forpligtet til at følge nedenstående retningslinier ved valg af energiform, herunder brændsel eller anden energikilde, og ved valg af produktionsform enten som separat produktion af varme eller som kombineret produktion af el og varme.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 55 af 67

Med hensyn til valg af energiform gælder følgende:

a. Anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af naturgasforsyningede områder skal forsynes med naturgas.

Den nærmere afgrænsning af forsyningen for naturgas bestemmes ud fra samfundsøkonomiske hensyn efter en konkret vurdering.

Der kan i den forbindelse henvises til bilaget om beregningsforudsætninger.

I det omfang, at der udsendes specifikke forudsætningskrivelser om de enkelte værker, vil fastlæggelsen af naturgasforsyningen fremgå heraf.

b. Anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af eksisterende kraftvarmeforsyningede områder skal forsynes med kraftvarme.

Den nærmere afgrænsning af kraftvarmeforsyningen vil ligeledes skulle ske ud fra samfundsøkonomiske hensyn efter en konkret vurdering og vil for eksisterende værker i det væsentlige fremgå af de specifikke forudsætningskrivelser.

...

3.3. Dimensionering og særlige forhold i forbindelse med omlægningen af eksisterende anlæg og godkendelse af nye anlæg.

3.3.1. Dimensionering. Varmegrundlag.

Anlæggets udformning og dimensionering fastlægges på baggrund af varmeværkets varmegrundlag og det kommunale kortlægningsmateriale, ...

...

Ud fra samfundsøkonomiske kriterier vurderes fremtidige re-tudbygninger og anden forøgelse af tilslutningen, herunder øget tilslutning af forbrugere af procesenergi, og justeringer/afrundinger af forsyningsområdet.

Den gældende områdeafgrænsning mellem naturgasforsyningen og fjernvarmeforsyningen forudsættes som udgangspunkt opretholdt, medmindre samfundsøkonomiske hensyn taler imod. I så fald skal der optages forhandlinger mellem de berørte forsynings-selskaber med henblik på at ændre forsyningsområderne. Det forudsættes, at en revision af områdeafgrænsningen foretages, såfremt det kan ske, uden at parternes økonomiske forhold forrykkes væsentligt.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 56 af 67

3.3.2. Dimensionering. Teknik.

Anlægget udlægges med henblik på optimal størrelse vurderet ud fra samfundsøkonomiske kriterier. Varmeproduktionskapaciteten tilpasses anlæggets øvrige produktionsanlæg, herunder anlæg, som efter omstillingen overgår til spids- og reservelastforsyning. Ved etablering af naturgasfyret, decentral kraftvarme forudsættes normalt en dækningsgrad på 90 % af den samlede årlige varmeproduktion.

...

De i det foregående omtalte samfundsøkonomiske beregninger m.v. skal foretages på grundlag af oplysningerne i vedlagte bilag om samfundsøkonomiske vurderinger og beregningsmetoder, samfundsøkonomiske brændsels- og elpriser samt planlægningspriser for anlægs- og driftsudgifter for en række anlægstyper.

...

5. Dispensation

Energistyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere for forudsætningerne.

...

7. Overgangsregler m.v.

Regionale varmforsyningsplaner og regionale delplaner ophæves for så vidt angår de forhold, der omfattes af denne forudsætningskrivelse.

... "

C) Den specifikke forudsætningskrivelse for Helsingør Kommune

Energiministeren udstedte den 13. september 1990 med hjemmel i varmforsyningslovens §§ 3 og 9 en specifik forudsætningskrivelse for omlægning af fjernvarmforsyningen i Helsingør til decentral kraftvarmeproduktion.

Fra denne forudsætningskrivelse, som er adresseret til "kommunalbestyrelsen i Helsingør kommune" citeres:

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

"[...]

1. Indledning.

[...]

I nærværende forudsætninger fastsættes således, inden for de generelle retningslinier, de supplerende og uddybende forudsætninger, herunder konkrete tidsfrister, der skal lægges til grund for omlægningen af fjernvarmforsyningen i Helsingør.

[...]

Nærværende forudsætninger er ikke til hinder for, at der som et tillæg til projektudarbejdelsen, inden for rammerne af de generelle forudsætninger, belyses alternative forsyningsmuligheder, f.eks. anvendelse af industriel kraftvarme, eller at gennemførelsen af projektet fremskyndes, jf. den generelle forudsætningskrivelse.

[...]

2. Omlægning til kraftvarme. Brændselsvalg m.v.

Projektforslaget skal indeholde forslag om, at fjernvarmforsyningen i Helsingør omlægges til kombineret kraft- og varmeproduktion baseret på naturgas. Der skal åbnes mulighed for, at affaldsgas fra det planlagte affaldsbehandlingsanlæg kan indgå i kombination med naturgas.

[...]

4. Dimensionering. Teknik.

Kraftvarmeanlægget udlægges med henblik på en optimal størrelse, vurderet ud fra samfundsøkonomiske kriterier. Varmeproduktionskapaciteten tilpasses fjernvarmforsyningens øvrige

Side 57 af 67

produktionsanlæg, herunder anlæg, som efter omstillingen overgår til spids- og reservelastforsyning. Ved etablering af naturgasfyret decentral kraftvarme forudsættes normalt en dækningsgrad på 90 % af den samlede årlige varmeproduktion.
[...]"

Økonomi- og Erhvervsministeren har i september 1999 offentliggjort et notat om "Generelle forudsætninger for samfundsøkonomiske beregninger", der beskriver de forudsætninger og den beregningsmetode, som Energistyrelsen lægger til grund ved samfundsøkonomiske vurderinger og analyser i forbindelse med realiseringen af den decentrale kraftvarmeudbygning samt andre projekter og initiativer, der gennemføres som led i den vedtagne energipolitik. Heraf fremgår følgende under punkt 2, samfundsøkonomiske beregninger:

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 58 af 67

"Samfundsøkonomiske vurderinger af energiprojekter kan gøres op i en "snæver" og i en "bred" forstand. Ved vurderinger i bred forstand medtages en række omkostninger, som ikke nødvendigvis afspejler sig i markedspriserne, f.eks. indflydelse på miljø og beskæftigelse eller en resources udtømmelighed. Vurderinger i bred forstand vanskeliggøres af, at der er en betydelig usikkerhed forbundet med at opgøre indflydelsen af disse forskellige forhold i kroner.

I den igangværende planlægning anvendes indtil videre en ret snæver samfundsmæssig vurdering som omfatter økonomi og miljø. I fremtiden forventes det at der i takt med at der udvikles mere operative kriterier eller metoder, i højere grad vil blive lagt vægt på flere samfundsmæssige hensyn. Herved bliver det i større udtrækning muligt at vurdere resultaterne af snævre beregninger i en bredere sammenhæng."

Under punkt 3, beregningsmetode, fremgår bl.a.:

"Den valgte metode til en samfundsmæssig vurdering af et anlæg eller en energibesparende foranstaltning består i en beregning af alle investeringer, brændsels-, drifts- og vedligeholdelsesomkostninger samt de miljømæssige konsekvenser over en periode på 20 år. Ved anlæg med kortere levetid kan anvendes en kortere periode, som svarer til levetiden."

Supplerende oplysninger

På spørgsmål fra Folketingsmedlem Aase D. Madsen (Spm. nr. S 2488/ FT 2001-02, 2. samling), om hvad baggrunden var for, at Energistyrelsen først i år 2000 fandt anledning til at stille krav om, at projektforslag om etablering

af decentrale kraftvarmeværker skal indeholde en selskabsøkonomisk vurdering, svarede økonomi- og erhvervsministeren den 4. juli 2002:

"Kravet om, at projektforslag om etablering af decentrale kraftvarmeværker, ud over samfundsøkonomiske vurderinger baseret på Energistyrelsens udmeldte brændselsprisforudsætninger, også skal indeholde en selskabsøkonomisk vurdering blev med hjemmel i varmforsyningslovens § 5 indsat i Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse (nr. 582 af 22. juni 2000) om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg.

Ændringen blev indsat på baggrund af beslutningen om at anvende 250 mio. kr. til hjælp til de nødlidende barmarksværker efter aftale mellem den daværende miljø- og energiminister og partierne bag energiforliget i 2000. Der var i sammenhæng hermed et ønske om, at forebygge at nye projekter ikke fremover ville få et lignende behov for statslig økonomisk tilskud."

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 59 af 67

På spørgsmål fra Folketingets Energipolitiske Udvalg (Spm. nr. 127-131, Alm. del. - bilag 419), om hvorvidt ministeren er indstillet på at tage initiativ til fremover at lade de miljømæssige og samfundsøkonomiske aspekter samt varmemeforbrugernes økonomi indgå som et konsekvensmæssigt kriterium i forbindelse med fjernvarmeværkerens biomasse-projektansøgninger, svarede Økonomi- og Erhvervsministeren den 14. juni 2004:

"De kriterier, som kommunalbestyrelsen vurderer i forbindelse med godkendelse af en projektansøgning, fremgår af varmforsyningsloven, forudsætningsskrivelser samt to bekendtgørelser. Af bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 om varmeplanlægning og godkendelse af kollektive anlægsprojekter for kollektive varmesyningsanlæg fremgår det, at før kommunalbestyrelsen kan meddele en godkendelse, skal der foretages en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet. Kommunalbestyrelsen kan tillige kræve, at projektansøger inddrager selskabsøkonomiske vurderinger samt økonomiske konsekvenser for borgerne. I forhold til kommunalbestyrelsens vurderinger af biomasse-projektansøgninger sker dette efter samme retningslinjer, dog vil projekter vedrørende etablering af biomasse i spids- og reservelastkedler blive reguleret af den foreslåede bekendtgørelse, der udmønter L 236 B[...]"

Fra Energistyrelsens notat vedrørende ændringsbekendtgørelse nr. 1210 af 9. december 2004, der indsatte § 5a i den dagældende projektbekendtgørelse, og som forbyder udskiftning af afgiftsbelagt brændsel med afgiftsfrit brændsel for

spids- og reservelastanlæg i forbindelse med decentrale naturgasfyrede kraftvarmeværk af 8. juli 2004, citeres:

"...

Forslag til ny regulering

På den baggrund foreslås, at den nye regulering fastlægger rammerne for etablering af nye varmeproducerende anlæg. Reguleringen indebærer som hovedregel, at de omfattede eksisterende naturgasfyrede spids- og reservelastanlæg ikke kan udskifte naturgas med biomasse. Derved afværges risikoen for et statslig provenutab på op mod 700 mio. kr. Det betyder samtidig, at eksisterende spids- og reservelastanlæg kan fortsætte med at anvende det brændsel, de hidtil har anvendt. Herved vil eksisterende biobrændselsbaserede spids- og reservelastanlæg fortsat have mulighed for at anvende deres kedler og eventuelt øge deres produktion, hvilket i værste fald kan føre til et provenutab på op til 30 mio. kr. årligt.

...

Efter bestemmelserne i § 5a kan kommunalbestyrelserne ved etablering af ny varmeproduktionskapacitet kun godkende naturgas og olie. Herved sikres, at der ikke etableres nye biobrændselsbaserede varmeproduktionsanlæg, der kan erstatte eksisterende naturgas- eller oliebaseerede anlæg.

..."

I Varmeforsyningsloven med kommentarer af Klavs Gravesen m.fl., Jurist- og Økonomiforbundets Forlag, 2004, anføres følgende:

"I de senere forudsætningskrivelser, som omtales nedenfor under punkt 2, blev det efterfølgende fastholdt, at områdeafgrænsningerne som udgangspunkt skulle opretholdes. Et område kan dog skifte karakter, hvis de samfundsøkonomiske forhold væsentligt taler herfor, og såfremt det ikke forrykker parternes økonomi væsentligt. Et væsentligt hensyn i denne sammenhæng har været, i hvilket omfang den eksisterende forsyningsform i området har foretaget investeringer i tiltro til myndighedens beslutning om at udlægge området hertil, og i forlængelse heraf om forsyningsformen har haft mulighed for at tjene denne investering ind."

Det kan endelig tilføjes, at den af Energistyrelsen i september 1999 udarbejdede vejledning om generelle forudsætninger for samfundsøkonomiske beregninger på energiområdet senere er ændret i april 2005 og senest i januar 2007.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 60 af 67

Energiklagenævnets praksis

1. Klage fra DONG Distribution A/S over Haslev Kommunes afgørelse af 18. august 2004 om ændring af varmforsyningen for HHF-kollegiet, Haslev (Energiklagenævnets afgørelse af 18. maj 2005, j.nr. 21-305)

Ved denne afgørelse stadfæstede Energiklagenævnet Haslev Kommunes afgørelse om ændring af varmforsyningen for HHF-kollegiet i Haslev fra naturgas til fjernvarme.

DONG Distribution A/S gjorde blandt andet gældende for nævnet, at det var en forudsætning for godkendelse af projektet, at ingen af parterne led tab, samt at DONG ville få en manglende gasomsætning.

Nævnet bemærkede, at det følger af varmforsyningsloven, at kommunen er varmeplanmyndighed og derfor kompetent til at godkende projektforslag om ændringer i varmforsyningen. Endvidere at det følger af projektbekendtgørelsens § 8, at forsyningsselskaber mv. skal inddrages ved ændringer i områdeafgrænsningen i det hidtidige plangrundlag. Nævnet konstaterede, at det ikke følger af projektbekendtgørelsen, som DONG Distribution A/S gjorde gældende, at der skulle være enighed blandt parterne, eller at ingen af parterne måtte lide tab ved ændringer af varmforsyningen.

Med hensyn til DONG Distribution A/S' interesse i fortsat at kunne levere naturgas til HHF-kollegiet bemærkede nævnet, at alle naturgaskunder siden 1. januar 2004 har haft ret til valg af naturgasleverandør, jf. naturgasforsyningslovens § 7. DONG havde alene kunnet forvente, at gas til bebyggelsen blev leveret gennem DONGs net. Nævnet fandt derfor ikke, at DONG på basis af varmforsyningsloven eller naturgasloven havde haft en berettiget forventning om at kunne levere naturgas til HHF-kollegiet. Såfremt DONG på andet grundlag, f.eks. en kontrakt, måtte have sådan ret, faldt dette uden for Energiklagenævnets kompetence og måtte derfor rejses som civilt søgsmål for domstolene.

2. Klage fra Naturgas Midt-Nord I/S over Farsø Kommunes afgørelse af 6. april 2005 om ændring af varmforsyningen fra naturgas til fjernvarme på plejehjemmet Højgården (Energiklagenævnets afgørelse af 19. juni 2006, j.nr. 21-348).

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 61 af 67

I denne sag gjorde Naturgas Midt-Nord I/S blandt andet gældende, at de samfundsøkonomiske gevinster ved varmeomlægningen til fjernvarme ikke er sikre. I relation til den samfundsøkonomiske, miljømæssige og brugerøkonomiske vurdering fandt nævnet ikke grundlag for at antage, at projektet skal være fordelagtigt både energimæssigt, bruger- og samfundsøkonomisk for at kunne godkendes. Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at der inden for projektbekendtgørelsens ordlyds vide rammer tilkommer kommunalbestyrelsen en skønsfrihed.

3. I flere genoptagne sager har Energiklagenævnet ændret sin hidtidige praksis og truffet afgørelse om, at Energiministeriets skrivelse af 13. september 1990 om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker m.v. også er bindende for kommunerne. Der kan bl.a. henvises til nævnets afgørelser i sagerne j.nr. 21-337 og j.nr. 21-338, der er afgjort den 21. december 2005.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 62 af 67

Afgørelserne er offentliggjort på nævnets hjemmeside www.ekn.dk.

Energiklagenævnets bemærkninger

Indledningsvis bemærkes, at Energiklagenævnet som rekursinstans som udgangspunkt foretager en fuldstændig prøvelse af de afgørelser, der indbringes for nævnet. Såvel retlige spørgsmål som det udøvede skøn og sagens faktum kan indgå i prøvelsen. Dette er også nævnets udgangspunkt ved nævnets prøvelse af Helsingør Kommunes afgørelse af 11. november 2002.

Spørgsmålet om partshøring af HNG I/S

Energiklagenævnet har i forbindelse med sagens genoptagelse overvejet hvilken konsekvens det skulle have for sagen, at HNG I/S ikke har været inddraget som part under 1. instansens behandling af sagen.

Det fremgår af Forvaltningsloven med kommentarer v/John Vogter, 3. udgave, (1999) s. 360, at tilsidesættelse af bestemmelser om partshøring formentlig i almindelighed vil medføre, at afgørelsen bliver ugyldig, medmindre en konkret væsentlighedsvurdering viser, at der ved en foretaget høring ikke ville være kommet nye oplysninger frem om sagens faktiske omstændigheder af væsentlig betydning for afgørelsen.

De mest almindelige reaktionsformer i tilfælde af sagsbehandlingsfejl i 1. instansen består i annulation, ændring eller hjemvisning.

En rekursinstans kan efter omstændighederne - og som alternativ til annulation og hjemvisning - vælge selv at udbedre sagsbehandlingsfejl, f.eks. ved

at rekursinstansen selv foretager en manglende høring og herefter træffer afgørelse på grundlag af bl.a. høringssvarene.

Dette har generelt den fordel, at sagens afgørelse ikke trækkes i langdrag p.gr.a. en sagsbehandlingsfejl i 1. instansen. Folketings Ombudsmand har i en sag vedrørende en afgørelse truffet efter den sociale styrelseslov, som led af væsentlige formelle mangler, herunder manglende partshøring, ikke fundet at kunne kritisere, at et socialt nævn ikke hjemviste sagen, da det kunne tillægges væsentlig betydning, at sagen straks ved klagens modtagelse var blevet oplyst mere fyldestgørende end da 1. instansen traf sin afgørelse, og at en hjemvisning kunne føre til yderligere forhaling af sagen, jf. Folketingets Ombudsmands beretning 1997, side 273. Ombudsmandsudtalelsen er refereret i Gammeltoft Hansen m.fl. Forvaltningsret, 2. udgave, (2002) side 1005.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

En rekursinstans har således flere reaktionsmuligheder i tilfælde af sagsbehandlingsfejl, og det kan efter omstændighederne tillægges væsentlig betydning, hvor længe en sag har verseret i det administrative system.

Side 63 af 67

Energiklagenævnet finder herefter og efter en konkret væsentlighedsvurdering på baggrund af de indkomne høringssvar fra sagens parter, at der ved partshøringen ikke er frembragt nye oplysninger om sagens faktiske omstændigheder af væsentlig betydning for afgørelsen. Nævnet anser således sagen for fuldt tilstrækkeligt oplyst, og det er derfor forsvarligt at nævnet selv træffer afgørelse i sagen.

Nævnet har herved tillige lagt vægt på, at sagen har verseret i det administrative system siden 2002.

Spørgsmålet om hvilket retsgrundlag, der skal anvendes ved Energiklagenævnets behandling af sagen

HNG I/S gør gældende, at Energiklagenævnet ved sin eventuelle realitetsbehandling af sagen skal anvende de nuværende forhold såvel retligt som faktisk, herunder ved at anvende de retlige ændringer, der følger af § 5a i ændringsbekendtgørelse nr. 1210 af 9. december 2004, samt ved anvendelse af de retningslinier for samfundsøkonomiske analyser på energiområdet, som er udarbejdet af Energistyrelsen i april 2005.

Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarmeforsyning gør heroverfor gældende, at sagen skal afgøres på grundlag af de regler og retningslinier, som forelå, da Helsingør Kommune godkendte projektforslaget den 11. november 2002.

Om spørgsmålet om, hvilket retsgrundlag rekursmyndigheden skal anvende i tilfælde af, at der er sket ændring heri siden 1. instans myndigheden traf

den pågældende afgørelse anfører Jens Garde m.fl., Forvaltningsret, Almindelig emner, 4. udgave (2004), side 326:

”Et problem, som er beslægtet med spørgsmålet om nova, drejer sig om, hvad rekursorganet skal lægge til grund ved ny mellemkommende lovgivning og lignende retlige ændringer. Dette er vanskeligt at svar på generelt. Hvis der er tale om en skærpelse af kriterierne for, at en tilladelse kan gives, må formodningen være for, at det er reglerne på tidspunktet for sagens rejsning, som er afgørende. En lang sagsbehandling i det administrative system bør ikke komme borgeren til skade.”

Om spørgsmålet anfører tillige Bent Christensen, Forvaltningsret • prøvelse, 2. udgave (1994), side 256:

”Udgangspunktet er formentligt at der er en vid adgang til at inddrage nova i rekursbehandlingen. Men hensyn, der kan udtrykkes ved krav om, at sagen bevarer sin identitet, eller som hensyn til bevaring af instansfølgen, sætter grænser, som ikke kan fastlægges præcist uden omfattende undersøgelser. Hertil kommer, at indragelse af meget nyt ofte resulterer i hjemvisning. Om mellemkommende fakta gælder det samme som ved domstolsprøvelse. Udgangspunktet er, at rekursinstansens afgørelse træffes på det nu foreliggende faktiske og retlige grundlag, medmindre klagen angår et fortidigt forhold.”

Der er ikke i projektbekendtgørelsen eller i Energistyrelsens vejledning af april 2005 om samfundsøkonomiske beregninger på energiområdet fastsat regler om, hvorvidt Energiklagenævnet skal træffe afgørelse i sagen på grundlag af bekendtgørelsen, som den forelå på tidspunktet for kommunens afgørelse eller tidspunktet for Energiklagenævnets afgørelse.

Energiklagenævnet finder det rigtigst, at nævnet, som rekursmyndighed, der skal efterprøve en 1. instans afgørelse, tager udgangspunkt i det faktuelle og retlige grundlag, der forelå, da 1. instans traf afgørelse i sagen. Nævnet finder ikke, at der gør sig sådanne forhold gældende i den foreliggende sag, at dette udgangspunkt bør fraviges.

Sagen skal derfor afgøres på det retlige grundlag og efter de administrative retningslinier, som gjaldt ved kommunens afgørelse den 11. november 2002, hvilket vil sige bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg, og Energiministeriets forudsætningsskrivelse af 13. september 1990 om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 64 af 67

mv., samt Energistyrelsens vejledning af september 1999 om generelle forudsætninger for samfundsøkonomiske beregninger på energiområdet.

Områdeafgrænsningen samt vurdering af projektet

HNG I/S har henvist til, at projektforslaget er i strid med forudsætningskrivelsens bestemmelser om, at anlæg, der er beliggende henholdsvis i eller i nærheden af naturgasforsynede eller eksisterende kraftvarmeforsynede områder, skal forsynes med henholdsvis naturgas og kraftvarme samt, at projektforslaget er i strid med forudsætningskrivelsens bestemmelser om, at områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmeforsyningen som udgangspunkt forudsættes opretholdt.

Nævnet bemærker, at der ikke er tale om, at områdeafgrænsningerne ændres ved projektforslaget. Helsingør Kommune har i forbindelse med et projektforslag fra 1993 om tilslutning til kollektiv varmforsyning revideret varmeplanlægningen for Helsingør by. Ifølge projektforslaget skulle fjernvarmeforsyningens varmebehov dækkes med op til 90 % kraftvarme baseret på naturgas og biogas.

Forsyningen af området blev i 1993 etableret via et decentralt naturgasbaseret kraftvarmeverk. Fjernvarmeforsyningen i Helsingør by dækkes i dag med varme leveret dels fra det affaldsbaserede kraftvarmeverk Nordforbrænding, dels fra naturgasbaserede Helsingør kraftvarmeverk, og forsyningen dækker aktuelt ca. 95 % af byens fjernvarmebehov.

Områdets karakter af fjernvarmeforsynet område fastholdes således med det projektforslag, som Helsingør Kommune godkendte den 11. november 2002.

Nævnet bemærker samtidig, at miljømæssige hensyn taler for projektforslaget, idet der opnås en reduktion i CO₂-emissionen på 18.000 ton over en 20-årig betragtningsperiode. Samtidig opnås der en positiv virksomhedsøkonomisk effekt på 26 kr. pr. MWh, svarende til en besparelse på ca. 500-1000 kr. årligt for et almindeligt parcelhus. Der ses ikke at være fremkommet andre oplysninger, der ændrer på disse forhold.

Nævnet finder med henvisning til det i bemærkningerne til varmforsyningsloven § 3, stk. 2, samt i "Generelle forudsætninger for samfundsøkonomiske beregninger" anførte, at der i de samfundsøkonomiske vurderinger - udover hensyn til økonomi - kan inddrages hensyn til bl.a. miljø, forsynings-sikkerhed, beskæftigelsen og en ressourcess udtømmelighed. Projektet medfører samlet set en nedbringelse af miljøbelastningen samt en positiv virksomhedsøkonomisk effekt.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 65 af 67

Varmeforsyningslovens § 1 fastslår, at *"lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi..."*, men stiller ikke krav om, at projektforslag behandlet efter regler udstedt i medfør af loven, skal være både samfundsøkonomisk og miljømæssigt bedre end andre forsyningsalternativer. Energiklagenævnet finder derfor, at formålsbestemmelsen må forstås således, at den samlet set mest fordelagtige løsning skal vælges.

Projektbekendtgørelsens bestemmelser om indholdet og godkendelsen af en projektansøgning tager sigte på, at kommunen foretager en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet forud for kommunens godkendelse. Kommunen kan tillige inddrage selskabsøkonomiske vurderinger samt økonomiske konsekvenser for borgerne. Der er ved denne vurdering overladt kommunen et vidt skøn.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Nævnet finder ikke grundlag for at antage, at projektet skal være fordelagtigt både energimæssigt, samfundsøkonomisk, miljømæssigt samt selskabs- og brugerøkonomisk for at kunne godkendes. Helsingør Kommune kan således foretrække den mere brugerøkonomiske, selskabsøkonomiske og miljøvenlige varmforsyning, der samlet set vil nedbringe miljøbelastningen og derfor er i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 1, stk. 1.

Side 66 af 67

Efter projektbekendtgørelsens § 6, stk. 1, litra 9, er det ansøgers virksomheds selskabsøkonomi, der skal indgå i projektforslaget. De selskabsøkonomiske beregninger har til formål at klarlægge, hvorvidt et projekt er økonomisk bæredygtigt. Helsingør Kommune skulle derfor ikke ved godkendelse af projektet tage hensyn til HNG I/S' - eller andre leverandørers - selskabsøkonomi.

Dækningsgrad på 90 % af den samlede årlige varmeproduktion

Energi E2 A/S anfører, med henvisning til den generelle forudsætningsskrivelse fra 1990, at ca. 90 % af den samlede årlige varmeproduktion på anlæggene skal være dækket af naturgasfyret decentral varme.

Helsingør Kraftvarmeværk er i 1993 blevet udlagt til decentral kraftvarme baseret på bl.a. naturgas. Udover naturgas producerer kraftvarmeværket ved anvendelse af fliskedelvarme, affaldsvarme og naturgas/oliekedelvarme.

Nævnet bemærker, at forudsætningsskrivelsernes krav om dimensionering af grundenheden efter ordlyden udelukkende omfatter etableringssituationen, mens der ikke efter ordlyden stilles samme krav til en senere omlægning.

Nævnet finder ikke, at der er grundlag for at antage, at kravet i forudsætningsskrivelsen om dimensionering af grundenheden til normalt 90 % af den

samlede årlige varmeproduktionen også gælder ved senere anlæggelse af et flisfyret kedelanlæg med en indfyret effekt på ca. 5 MW.

Nævnet finder herefter, at projektforslaget er i overensstemmelse med forudsætningskrivelsen for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker mv.

Varmeforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 4

HNG I/S gør gældende, at projektforslaget strider imod varmforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 4, som fastlægger kommunalbestyrelsens pligt til at drage omsorg for at projekter for kollektive varmforsyningsanlæg over 1 MW belyser muligheden for, at disse anlæg kan overgå til kraft-varme-produktion.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Energiklagenævnet har ved sin oprindelige afgørelse af 14. december 2004, j.nr. 21-90, afgjort, at projektforslaget ikke strider imod denne bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne herom i afgørelsen.

Side 67 af 67

Efter en fuldstændig efterprøvelse af Helsingør Kommunes skøn over projektet finder nævnet, at projektet om opførelse af et flisfyret kedelanlæg med en indfyret effekt på ca. 5 MW kan godkendes, idet nævnet særligt har lagt vægt på, at projektet miljømæssigt samt selskabs- og brugerøkonomisk fremstår som attraktivt.

HNG I/S's berettigede forventninger

Med hensyn til HNG I/S's interesse i fortsat at kunne levere naturgas i det pågældende forsyningsområde, konstaterer nævnet, at alle naturgaskunder siden 1. januar 2004 har haft ret til valg af naturgasleverandør, jf. naturgasforsyningslovens § 7. HNG I/S har således alene kunnet forvente, at gas til kraftvarmeværket blev leveret gennem HNG I/S's net.

Nævnet finder derfor ikke, at HNG I/S på basis af varmforsyningsloven eller naturgasloven har en berettiget forventning om til stadighed at kunne levere naturgas i det pågældende forsyningsområde.

HNG I/S har endvidere alene henvist til mistede distributionsindtægter som følge af distributionspligten, men har ikke opgjort et tab. Nævnet finder herefter ikke, at distributionspligten i sig selv er tilstrækkelig til at konkludere, at der ved godkendelse af projektforslaget foreligger en væsentlig forrykkelse af parternes økonomi.

Nævnet bemærker endvidere, at Helsingør Kommune alene kan godkende projektforslaget ud fra de rammer, der er fastlagt i varmforsyningsloven, projektbekendtgørelsen og den generelle forudsætningskrivelse, der ikke giver mulighed for at fastsætte en kompensation.

Såfremt HNG I/S på andet grundlag, f.eks. en kontrakt, måtte have grundlag for at fastholde levering af naturgas i det pågældende forsyningsområde, falder dette uden for Energiklagenævnets kompetence og må derfor rejses som civilt søgsmål for domstolene.

Med den korrektion, som nævnet har foretaget i sagsoplysningen ved at foretage partshøring af HNG I/S, finder nævnet herefter ikke, at Helsingør Kommunes afgørelse eller nævnets oprindelige afgørelse af 14. december 2004 lider af formelle eller materielle retlige mangler, der kan begrunde afgørelsernes ugyldighed.

Med denne begrundelse finder nævnet, at nævnets tidligere afgørelse af 14. december 2004 i sagen bør stadfæstes.

27. marts 2007

J.nr.: 21-464

Eksp.nr.: 29258

ASC-EKN

Side 68 af 67

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnets afgørelse af 14. december 2004 stadfæstes.

Afgørelsen er truffet efter § 26, stk. 1, i lov om varmforsyning, jf. bekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 af lov om varmforsyning.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 26. marts 2007.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. lov om varmforsyning § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P. N. V.

Poul K. Egan
Nævnformand

/ Allan Schmidt
fuldmægtig